

سرمقاله...

بعضی دیگر بعد از یک عقب نشینی موقت، آرام آرام جلو می آیند و می کوشند با دو دوزه بازی کردن مواضع پیشین را تثبیت کنند و برای این منظور بحران اقتصادی را با کارشکنی های ماهرانه عمیق می سازند تا تعداد بیشتری از کارگران بیکار شوند. پولها را خارج می کنند - مواد اولیه را سفارش نمی دهند - مؤسسه را بکار نمی اندازند - بهانه تراشی می کنند - تا انقلاب را بزانو در آورند. با وجود این با سرمایه داری خائن و پلید هم میشود با روشی قاطع و انقلابی برخورد کرد - و کارش را ساخت از او خلع ید کرد و به کمک توده های آگاه و در سایه ایمان و شور انقلابی زحمتکشان - همه ذخیره مادی و انسانی خلق را بکار انداخت و بحران را مهار کرد و به رشد و شکوفایی اقتصادی رسید.

پس چه چیز ما را نگران میسازد و کار را دشوار و سخت، ضعف جبهه دوست، یعنی جبهه انقلاب.

جبهه ای که اتحادش در برابر دشمن تا حدودی متزلزل شده است و راه روشن و مستقیم او بسوی آینده، به تیرگی و اعوجاج دچار گردیده و هرکس سازی می زند و نوابی بلند می کند. هشیاری انقلابی بسرعت از بین می رود و تناقضات شدت می گیرد از جمله ضعف و نارسایی در برخورد با مسایل اقوام و ملیتها و تأخیر در طرح راه حلها، زمینرها برای تحریکات دشمن مساعد میکند، در حالیکه موضع اسلام در برابر این مسئله کاملاً روشن و صریح و انسانی و مترقی است. مسئولین امر به موقع و قاطع آنرا طرح و مبنای عمل قرار نمی دهند - آنقدر تردید و غفلت از خود نشان میدهند تا سمپاشی دشمن و فرصت طلبان - ذهن و اندیشه مردم ستمدیده و اقوام تحت ستم و استبداد را مغشوش و دلپهای آنان را نگران میسازد، بطوریکه در آشفتنگی فکری و سیاسی حاصله حل مسئله پیچیده و طولانی میشود - نظیر همین برخورد در برابر مسئله کارخانه ها و مؤسسات تولیدی و بیکاری کارگران بچشم میخورد. کسی نمی گوید یک شبه میتوان معجزه کرد. اما اگر از همه ظرفیت انقلابی و نیروی ایمان خلق استفاده کنیم چنانکه امام بآن توجه خاص دارد - انجام بسیاری اقدامات قاطع و انقلابی امکان پذیر است.

ولی جبهه انقلاب ضعف های دیگری هم دارد، ضعف هایی که حاصل نفوذ عناصر غیرانقلابی و گاه ضدانقلابی در داخل صفوف انقلابیون است. ضعف هایی که نتیجه نفوذ ارتجاع در جبهه انقلاب است، ضعف هایی که از اشتباه در موضع گیری و مشی و روش گروهها و افراد و درک نادرست از واقعیتها و مکتب برمی خیزد. ضعف هایی که از تنگ نظریهای گروهی ناشی میشوند و ضعف هایی که مربوط به مصلحتهای منفی در شخصیت افراد است. در مورد اخیر سرچشمه بسیاری درگیریهای غیرمنطقی و برخوردهای غیرصادقانه و دور از معیارها و ارزشهای انقلابی و اسلامی است.

در این رابطه هدف ما و آرمانهای انقلاب و مصالح امت باز چه اغراض شخصی و گروهی و جاه طلبیها و برتری جوئیهای فردی می شود. آنان برای خود سینه می زنند و در اندیشه کسب قدرت و موقعیت هستند، تدریجاً باران دیروز دشمنان امروز می شوند.

وقتی حقیقت و اصول فراموش شد، از اشخاص و گروهها اعمال غیرمنطقی و غیراصولی سر می زند و هر عمل غیرمنطقی عکس العمل غیرمنطقی پدید می آورد - فرصت طلبی و استفاده از موقعیتها برای پیشبرد مقاصد خاص شخصی و گروهی اگرچه به زیان انقلاب و به سود دشمنان مردم باشد، عادی و مجاز شمرده می شود و ادامه و رشد این جریان بازار آشفته بوجود می آورد که در آن گوهر اصل از بدل باز - شناخته نمی شود و کم کم انقلابی نمائی، تزویر، شارلاتانی و بقول معروف زرتگی! میدان عمل پیدا می کند. عناصر و نیروهای اصیل و با تقوی فضا را مسموم می یابند و نفس کشیدن را دشوار و لاجرم صحنه را ترک می کنند - زیرا اسلحه راستی و صداقت و تقوی و شجاعت را کند و بی اثر می یابند. تردید نیست که اگر این ضعفها باقی بمانند - اگر ریشه های انحراف گسترده شوند، از جبهه انقلاب اثری باقی نمی ماند تا بتواند در برابر ضد انقلاب ایستادگی کند.

فراموش نکنیم که رسالت بزرگی در برابر تاریخ، در برابر جهان و نسلهای آینده کشورمان بر دوش ما نهاده شده است - رسالت دگرگون کردن نظام ضد مردمی و گام برداشتن بسوی نظام توحیدی - جهان چشم انتظار ماست و قلبهای مشتاق و آرزومند میلیونها انسان تحت ستم بخاطر اقداماتی که انجام می دهیم می طبد. دشمن روی هر حرکت ما حساب می کند و هر خطای ما را غنیمت می گیرد. تصور می کند زمان بسود اوست زمانی که طی آن تناقضات و صفهای ما آشکارتر شود و توش و توان انقلابی ما تحلیل رود، مردم پرشور و فداکار به خانه ها

و لاکهای خود بازگردند - مایوس و دلسرد تسلیم حوادث شوند و انقلابیون راستین در انزوا فاقد هرگونه قدرت عمل، و گرگان گوش خوابانیده که در کمین اند براه افتند.

اجازه ندهیم این فاجعه رخ دهد! و خون دهنها هزار شهید و حاصل فداکاری میلیونها نفر پایمال گردد. روی قدرت و ایمان و شور انقلابی مردم حساب کنیم و از آن نیروئی منسجم و متحد علیه موانع و دشواریها بسازیم. ما در یک جامعه و موقعیت انقلابی به کارها و اقدامات انقلابی نیاز داریم - به مردان با تقوا و با روحیه و بینش انقلابی و به مردمی متحد و آگاه و هشیار و همیشه در میدان - عاملی که ما را در برابر دشمن توانا کرده نیروی بیبا خاسته و آزاد شده مردمی بود که تحت رهبری آگاه و صادق خود به وحدت رسیدند - نقطه اتکای این نیرو هنوز هم همان اهرم نیرومند رهبری است - چه اصراری هست که مردم ما بپراکنده و ناامید شوند و کدام اقدام چشمگیر و کدام برنامه تبلیغاتی و تعلیماتی و فرهنگی در جهت حفظ این شور و ایمان انقلابی و تحرک مردمی انجام داده و می دهیم. اگر مردم در صحنه نمانند و مایوس شوند چه کسی شما را و ما را در برابر دشمن یاری می کند و در برابر خدا گواه می شود. شیوه عمل امام می تواند سرمشق ما شود - شیوه ای که در آن طرف خطاب مردم اند و مسئولیت به آنها واگذار می شود و قدرت آنها بکار می افتد و خواستها و مصالح آنان ملاک قرار می گیرد.

ما هم شما مردم را مخاطب می سازیم - شما که قدرت پیروز انقلاب هستید و شما که پاسداران دساوردهای آن و هنوز هم فرزندان از جان گذشته تان در صف مقدم جبهه در تیررس مزدوران خصم، از انقلاب پاسداری میکنید - شما هستید که باید بیش از هرکس نسبت به سرنوشت انقلاب حساس باشید و با اتحاد کلمه، با تشکل و با هشیاری - قدرت خردکننده خود را علیه همه نیروهای بازدارنده، انقلاب بکار برید - کسانی را که به منظور حفظ امتیازات مادی و اجتماعی به طرفداری از انقلاب و اسلام تظاهر می کنند - با قاطعیت طرد سازید - جبهه ارتجاع را از جبهه انقلاب جدا و منافق را رسوا و کسانی را که در پی کسب قدرت و جاه و رهبری و ارضا، تمایلات شخصی با سرپوش انقلاب کاری می کنند محکوم سازید.

اکنون جبهه مبارزه و انقلاب ما گسترده تر شده است - پیش از این اگر در یک جبهه می جنگیدیم اکنون لاقول دو جبهه دیگر در برابر ما گنوده شده است. پیش از این فقط دشمن رودر رو بود و اکنون منافقان و رباکاران هم هستند - ارتجاع مزور هم هست و سرمایه داران، دردان بیت المال از یکسو و قدرت طلبان و داوطلبان جاه و مقام از سوی دیگر و هر یک چشم امید به مردمی دوخته اند که فقط صداقت دارند تا که از آنها مرکی بسازند برای رسیدن به مقصود - و همه شعارهای مردمی و انقلابی بر دوش می کشند و سر می دهند و خود را مدافع و میراث دار حقیقی انقلاب می شمارند - بهمین دلیل کار مردم شوارتر است. در این حین حال بازار آشفته، فرصت طلبی، مردم باید جبهه حق را و دشمنان خود را باز شناسند. اگر بهمان اندازه که در برابر مزدوران رژیم پیشین قاطع عمل می کنیم - در برابر هر دشمن منافق و مرتجع و فرصت طلبی با قاطعیت روبرو شویم - امید هست که پیروز شویم.

و دست آخر بیاد داشته باشیم که فرصت نبود ساختن دشمن چندان دراز نیست. اوضاع گذشته اگر طرف مدت کوتاهی دگرگون نشود و مناسبات توحیدی برقرار نگردد - بسیاری جبهه های نظام کهنه مجدداً محکم و باقی می ماند - وقتی می گویم زمان به نفع دشمن کار می کند، مقصود فرصتی است که به او می دهیم و ضمن آن پایگاههایش را در اقتصاد و فرهنگ و سیاست متلاشی نمی کنیم - عناصر دشمن در صورت ادامه، نظم گذشته می توانند رنگ عوض کنند و موقعیت خود را حفظ کنند. معیارها باید به شیوه ای انقلابی عوض شوند و زیربنای مناسبات اجتماعی - اقتصادی و اداری بکلی درهم شکسته شود. ارتش و سازمانهای اداری بر اساس تازه های تجدید سازمان شوند و قدرت اراده مردم و اصول انقلابی اسلامی در همه جا، اعمال و تحکیم شود - و اینهمه به نیروی انقلابی مردم و رهبری انقلابی امام میسر است. مردمی که در راه تشکیل امت براه افتاده اند. امتی از خلقهای آزاد و حاکم بر سرنوشت خود که دوش بدوش هم در مسیر واحد و بسوی هدف واحد حرکت می کنند - امتی که می رود تا اولین جامعه توحیدی را در جهان معاصر بی ریزی کند - امتی که می خواهد راه میانه خود را از میان بیراهه ها بسوی حق آزادی و عدالت باز کند و با کار عظیم خود برای همه، خلقهای جهان نمونه و سرمشق و گواه باشد. و هم در این راه پیامر گرامی خویش را به عنوان عالیترین نمونه و جامعه، توحیدی اسلامی عصر نخستین انقلاب اسلامی را بعنوان "اسوه حسنه" پیش چشم دارد و شهید و گواه خویش می گیرد.

اگلامیه جنبش

سپروهای اصیل انقلابی مسلمان و خود انقلاب است که در این میان ضربه می بینند و ضعیف میشوند. ما نسبت به این وضعیت شکننده، بحرانها به رهبران بزرگ انقلاب هشدار میدهم، توجه نیروهای اصیل و مسئول انقلابی را به اهمیت و حساسیت موقع حلب مینمائیم. قبل از همه از رهبری و پیشوای انقلاب امام خمینی و مجاهد عزیز آیت الله طالقانی می خواهیم قبل از آنکه قدرت مردم ضعیف شود و توده مبارز مایوس و دلسرد به خانه های خود باز گردند و قدرتهای ضد انقلابی تجدید قوا و تقویت موضع نمایند، پیش از آنکه فرصت تاریخی برای دادن تغییرات بنیادی از بین برود و صف متحد خلق به تجزیه و تفرقه و ضدیت و کشمکش تحلیل برنده دچار گردد، پیش از آنکه ضربات مهلکی از جانب ضد انقلاب بر ما وارد آید و یا دستاوردهای ما را نیروهای ارتجاعی بریابند و یا عناصر فرصت طلب و سود جو ابتکار عمل را در دست گیرند، پیش از آنکه توده مبارز ما در این اغتشاش فکری و سیاسی هشیاری و آگاهی خود را از دست بدهند و صداقت انقلابی خود را در اختیار این یا آن عنصر یا حزب و دسته قدرت طلب و غیر اصیل بگذارند، با یک تصمیم قاطع اقدام به تشکیل یک رهبری متمرکز، قاطع و اصیل انقلابی بنمائید و همه قدرتهای تصمیم گیری را در آنجا متمرکز کنید و زیر نظارت خویش به کار وادارند و سپس تمام دستگاههای اجرایی و دولت منحصرأ "محری تصمیمات این مرکز فرماندهی و تصمیم گیری باشند. بدیهی است شورای رهبری انقلاب که با شرکت مؤثر حضرت آیت الله طالقانی و زیر نظر امام خمینی تشکیل میشود باید بوسیله شوراهای اسلامی خلقی که بسرعت در همه سطوح تشکیل میشود حمایت و تغذیه شود، شوراهایی که در مؤسسات، ادارات، ارتش، کارخانجات، دانشگاهها، محله ها و روستاها تشکیل میشوند کار شورای رهبری انقلاب را در تصمیم گیریهای درست و در پیشبرد هدف آسان می نمایند.

شرط اصلی موفقیت یک چنین شورای رهبری انقلابی در آستکه نماینده واقعی پیششار انقلابی خلق مسلمان با مسئله معیارهای اساسی در انتخاب افراد آن مد نظر قرار گیرد. اثر شورای رهبری انقلاب نمایندگی واقعی همه نیروهای اصیل انقلابی و پیششار مسلمان را داشته باشد قادر خواهد بود حداکثر ظرفیت انسانی و معنوی جامعه را در جهت پیشبرد هدفهای خود بسیج و جلب کند و بر موانع و دشواریها و بحران اقتصادی - سیاسی کنونی غلبه کند. معیارهای اساسی که باید مبنای انتخاب اعضای شورای رهبری با انقلاب باشد عبارتند از: ایمان به اسلام راستین، داشتن تقوی و بینش انقلابی توحیدی، تجربه مبارزه با دشمن پیوند و کار با مردم و قدرت تصمیم گیری و قاطعیت در عمل.

و سپس خطاب ما به همه انقلابیون صادق و بهمه مردم مبارز و فداکار است که با هشیاری و احساس مسئولیت تمام با مشکلات برخورد کنند و قدرت خود را در یک صف واحد برای غلبه بر آشفتنگی های کنونی بکار اندازند و اجازه ندهید رهبری اصیل انقلاب با اینگونه اقدامات غیرمسئول و درگیریه و حوادث تضعیف شود. اجازه ندهید دشمن و یا عناصر فرصت طلب حوادثی از این قبیل را مستمسک سمپاشی و تفرقه اندازی و تضعیف روحیه مردم و بی اعتبار ساختن رهبری انقلاب قرار دهند، همه در یک صف واحد رهبران بزرگ خود امام خمینی و آیت الله طالقانی را یاری کنیم تا امر سامان دادن به انقلاب و ایجاد یک رهبری اصیل و متمرکز را به انجام برسانند.

ما قویا "خواستار بازگشت مجاهد گرانقدر آیت الله طالقانی و تامین شرایط مناسب جهت ادامه نقش حساس ایشان در رهبری مبارزات خلق هستیم. ما از ایشان و از مجاهد و قائد بزرگ امام خمینی تقاضا داریم پیشنهاد ما را دایره ایجاد یک شورای رهبری انقلاب با خصوصیات مذکور مورد بررسی قرار دهند و با این اقدام انقلابی راه را برای رشد و تکامل حرکت انقلابی خلق مسلمان ایران باز گشایند.

درد بر قائد کبیر امام خمینی و مجاهد نستوه آیت الله طالقانی

جنبش مسلمانان مبارز

۵۸/۱/۲۷

* * *

* * *

وحدت نیروهای انقلابی مسلمان ضامن پیروزی ماست

استاد شریعتی:

دردوره پهلوی بعلت تبلیغات مسمومی که شده بود تاشش ماه توانستیم نامی از قرآن و... ببریم

اسم نوشتند و فعالیت میکردند و من تنها ماندم، البته ما جلسات خارج را اضافه بر کلاسها اول بصورت دوره شروع کردیم. منازلی که گنجایش ۴۰۰، ۵۰۰ نفر را داشت در آن منزل می‌رفتیم تبلیغ میکردیم. بعد یک مرکزی گرفتیم برای اول ۱۳۲۳ بنام کانون نشر حقایق اسلامی همینطور که از اسم این مؤسسه پیدایست نظر ما از تأسیس این مؤسسه نشر حقایق اسلامی بود یعنی از یکطرف مبارزه با حزب توده و کمونیسم و مارکسیسم و از یکطرف مبارزه با مذهبهای خرافی و سنتی و ارتجاعی که می‌خواهم عرض کنم حتی مبارزه با اینها به مراتب مشکل‌تر بود از مبارزه با حزب توده به جهت اینکه حزب توده در میان مردم پایگاه نداشت ولی اینها سر نمازهای جماعت، روی منبرها تهمت می‌زدند فریاد می‌کشیدند، حمله میکردند، همین رفتاری که آخوندها بعد در دوره ارشاد با دکتر کردند، در آن زمان در مشهد با من کردند ولی چون من در حوزه سابقه داشتم همین علمایی که بودند یا معلم من بودند یا عده زیادشان هم دوره‌های ما بودند یا بسیاری از آنها شاگردان ما بودند. بنابراین فعالیتهایی که فلان منبری کم سواد میکرد آنطور که باید مؤثر واقع نمیشد و بعد بتدریج همه علمای مشهد با ما تقریباً رفیق شدند و در جلسات ما بخصوص در ایام خاص سورها و سوگهای مذهبی همه‌شان می‌آمدند در کانون می‌نشستند و با حضور آنها بنده سخنرانی میکردم و اینها ادامه پیدا کرد تا تقریباً سنه ۳۲ بعد از سقوط مصدق، در آنجا یک قدری فعالیت ما محدود شد برای اینکه رکن دو که آن زمان جای سازمان امنیت بود و شهربانی هر روز مزاحمت فراهم میکردند، ما را می‌بردند، رفقای ما را می‌بردند تا اینکه در سنه ۳۶ روی کینه‌ای که با کانون داشتند بیک بهانه بی‌معنی به عنوان مخالفت با سلطنت مشروطه و با امنیت کشور ۱۶ نفر که از جمله من و دکتر و همین آقای احمد زاده‌ای که الان استاندار خراسان هست از مشهد گرفتند و بعد از یک شب که در ارتش نگهداشتند فردایش با هوایم ارتشی ما را آوردند به غزل قلعه و در سلولهای انفرادی جا دادند ولی بازرسی‌هایی که شد ما توانستیم خودمان را تبرئه کنیم. هشت نفر ما بعد از یکماه و خورده‌ای مرخص شدیم ولی ۸ نفر دیگر بتدریج چهار ماه و شش ماه بیشتر ماندند، این خلاصه‌ای است از آنچه که ما در این مدت انجام دادیم. بعد از ۳۶ هم باز دوره‌های ما تا این اواخر بود تا اینکه ارشاد تأسیس شد. از من دعوت کردند بیایم یک سخنرانی در ارشاد بکنم ولی وقتی با اصرار مؤسسين و مبلغین ارشاد و اصرار آقای میلانی که آنوقت روابط بین ما خیلی خوب بود بنده آمدم که یک سخنرانی در ارشاد بکنم و برگردم. اینجا با اصرار بنده را نگه داشتند که ما با سالهای اول افتتاح ارشاد نزدیک به ۳ سال و نیم تا ۴ سال تهران ماندیم و حتی علاوه بر ارشاد مسجد هدایت را هم بنده در ماههای رمضان و حتی گاهی غیر ماه رمضان اداره میکردم که آقای طالقانی ۲ سالش را در زندان بودند و آقای آیت‌الله زنجانی در آنجا نماز می‌خواندند و بنده بعد از نماز ایشان می‌رفتم تفسیری میگفتم، در مسجد هدایت سخنرانی میکردم بعد آقای طالقانی سال سوم بیرون آمدند و من بوسیله مؤسسين مسجد هدایت عذر خواستم، شب خود آقا با چند نفر از ارادتمندانشان تشریف آوردند منزل بنده و گفتند امسال هم تو بیا مسجد را اداره کن، چون من هم خسته هستم حوصله مطالعه ندارم و هم عصبانیم و ممکن است در بین باز حرفی از زبانم بهره و همین بهانه شود برای اینها که دوباره ما را به زندان برگردانند.

بنابراین بنده سه سال هم که در تهران بودم مسجد هدایت را هم اداره کردم. البته جلسات دیگر هم یا جسته گریخته یا بطور منظم مثل احیای الحسین بود که من در آنجا شرکت داشتم، در هر صورت

کیفیت رفتار حاجی با ایشان که بصورت یک شاگرد با ایشان مکاتبه نمیکرده، بلکه بصورت یک دولت و یک رفیق مکاتبه میکرد ولی بدبختانه اینها به مضمون (فلولانفرم کل فرقه منہم طائفه لیتفقوا فی الدین و لینذر ما قومیم اذا رجعوا الیہم لعلہم یحذرون) چرا از هر جمعیتی، دسته‌ای در مجامع علمی پراکنده نمیشوند که اسلام را عمیقاً فرا بگیرند، بعد از کردند و قوم خودشان را بیدار کنند. اینها به مفاد این آیه شریفه همه‌شان تا آنجا که تاریخش در دست ماست برمی‌گشتند به مزینان که در حقیقت قصه‌های است که میشود گفت شهر کوچک و زیبایی است و مدرسه‌ای دارد، مدرسه قدیم‌ای با تفصیلی که نمی‌خواهم عرض بکنم برای جد من ساخته شده بود و آن مرحوم که درده مجاور مزینان سکونت اختیار کرده بود که وطن اصلی‌اش بوده است وسیله علمای آن زمان ایشان به مزینان آورده میشود و مدرس مدرسه مزینان و پیشنمازی آنجا و کارهای مربوط به روحانیت آنجا همه مربوط به عهده مرحوم آخوند بود، بعد از فوت او پدر من را ریش سفیدهای محل با منی بردند به مزینان که ایشان جای پدرشان تدریس میکردند و کارهای مربوط به روحانیت را انجام می‌دادند و بعد از او برادرم بود که سال گذشته فوت کرد ولی بنده به قول دکتر سنت‌شکنی کردم. دو برادرم قبل از من آمده بودند مشهد برای تحصیل و بعد من آمدم. در آن دوره ما مشغول تحصیل بودیم که رضاخان در مدارس قدیمه راست و حوزه‌های علمی را تعطیل کرد و جلوی لباس عبا و عمامه را گرفت و مردم هم‌را حتی علما را که حاضر نبودند بروند تملقی بگویند و اجازه لباس روحانیت بگیرند اینها هم در سن پیری حتی مجبور شدند که کت و شلوار بپوشند و کلاه بگذارند. و وقتی که این مدارس تعطیل شد هرکسی از گوشه‌های رفت دنبال کاری را گرفت. بنده روی آن هدف تبلیغی که از اول قصد بود به فرهنگ آمدم و تقریباً درست شاید در حدود ۵۰ سال است. چون من از سن ۱۹ وارد فرهنگ شدم ولی تحصیلاتم را رها نکردم، نصف روز را می‌آمدم مدارس و نصف دیگر روز را در منازل اساتید یا مراکز دیگری تحصیلاتم را ادامه میدادم تا از سن ۱۴ که تمام وقت ما گرفته شد، در همان تاریخ هم من یک فعالیتهای مذهبی در داخل مؤسسه‌های دبستان و دبیرستان با هم بود و شبانه هم در همانجا فعالیتهایی میکردم و مخصوصاً بعد از وقایع مسجد گوهرشاد که هر روز شهربانی مزاحم ما میشد و ما را احضار میکرد و تهدید میکرد تا ۱۳۳۰ که به "برکت" تصرف مملکت ما بوسیله بیگانگان نسیم آزادی باین مملکت وزید. در همان زمان هم حزب توده بتدریج مشغول فعالیت شد. بنده اول در کلاسها شروع کردم بعد چون تنها ماندم و آقایانی که حتی با من می‌خواستند همکاری کنند یکی بعد از دیگری به حزب توده پیوستند. برای اینکه حزب توده برایشان منافع زیادی دربرداشت که یک کلمه‌اش را لازم است اینجا عرض کنم. عده زیادی از رفقای ما دبیرهای پیمانی بودند یعنی همین‌ها تکیه تحصیلات قدیمه داشتند و وارد فرهنگ شدند. قوام السلطنه سه وزیر در کابینه خودش آورد که یکی‌اش وزیر فرهنگ بود و ظاهراً کشاورز ولی او بدنبال حزب بازاری‌اش بود و تمام آموزش و پرورش را باصلاح امروز و فرهنگ باصلاح آنروز. خلیل مکی اداره میکرد، برادرش حسین ملک که الان هست دکتر حسین ملک رئیس حزب مشهد بود و اینها حاکم بودند بر اداره فرهنگ، مقصود عرض اینجاست که اینها که رفتند حزب توده اسم نوشتند یکدفعه با یک ابلاغ حقوق اینها را دوبرابر کردند و روی آن دوبرابر رتبه بستند، نتیجه این شد بطور مثال شهاب فردوسی اول تعطیلات بعنوان یک دبیر پیمانی آمد تهران و اول افتتاح مدارس با رتبه ۸ و ۹ دبیری که آنوقت امتیازی به رتبه‌های اداری داشت برگشت بعنوان مدیرکل فرهنگ خراسان. این مزایا باعث شد برای کسانی که می‌خواستند با ما همکاری کنند در مبارزه با حزب توده همه‌شان رفتند و در حزب توده

*** اطاعتی را که ملت ما از آقای خمینی کرد این اطاعت رانه امت از پیغمبر کرده یاران ائمه از امام.**

قبل از شروع به سؤال، از لطفی که استاد فرمودند و لحظاتی از اوقات گرانقدر خود را به پاسخ به سئوالات ما اختصاص دادند از جانب نشریه امت تشکر می‌کنم.

س- با توجه به نقشی که شما در طول ۴۰ سال اخیر در حرکت اسلامی داشتید و با کوشش مداوم و خستگی‌ناپذیرتان سعی نمودید تا نسل جوان روشنفکر وطن ما را به مفاهیم عمیق قرآن و هم چنین مسئله امامت و ولایت و رهبری آشنا سازید و در کنار این عمل بزرگ تربیت شاگردان اندیشمند خصوصاً استاد و شهید و شاهد نسل ما دکتر علی شریعتی، جایگاه ویژه‌ای برای شخص شما در این حرکت اسلامی بوجود آورده و از کسانی هستید که بذریختن تنومند انقلاب اسلامی را که امروز نه تنها شاخ و برگش تمام میهن ما را فرا گرفته بلکه مرزها را هم نیز در نور دیده است و سرود تا سایه فرح‌بخش خود را بر سر همه انسانهای مترقی و مستضعف جهان بگستراند. از شما خواهش می‌کنم در ارتباط با مسائل فوق و برای اطلاع بیشتر خواهران و برادران جریان رشد حرکت اسلامی را که از کوره‌های ابتلاء همچون: دوره رضاخانی که توسط انگلیسها روی کار آورده شد تا فرهنگ اسلامی ما را نابود و منابع روی زمینی و زیرزمینی ما را با برقراری رژیم دیکتاتوری بغارت دهد، و شهریور ۲۰ و اشغال ایران توسط نیروهای اشغالگر و فعالیت تبلیغاتی و تحریکات نیروهای وابسته به همسایه شمالی و جنوبی در ایران، و ابتلاء پس از سقوط دولت ملی دکتر مصدق در ۲۸ مرداد، که مملکت تحت سلطه امپریالیسم آمریکا قرار گرفت و سرمایه‌داری آمریکا کوشش کرد تا علاوه بر غارت میهن ما ضد ارزشها و زندگی مصرفی و اخلاقی فردگرایانه و از خود بیگانگی را جانشین روحیه استقلال و هویت اسلامی و فرهنگ ایثار سازد.

و... پیروزمند بیرون آمد و تمام آن توطئه‌ها را از بین برده و درهم کوبید، لطفاً توضیح دهید که این حرکت نوین از کجا شروع شد؟ چون برای برخی از افراد که احتمالاً اطلاعات دقیقی نداشته باشند، شاید این توهم پیش‌آید که حرکت اسلامی همیشه از نظر کمی و کیفی چنین موقعیتی داشته و هم چنین لطفاً توضیحاتی نیز راجع به جریان انحرافی دیگری که برداشت‌های ارتجاعی از مذهب را تبلیغ میکرد که بحمدالله تا اندازه زیادی حرکت انقلابی اسلامی موفق به از میان بردنش شده است، بدهید.

ج- من ضمن اینکه تشکر می‌کنم از لطف شما که تشریف آوردید و بنده را مورد سؤال قرار دادید، آنچه که مربوط به خود من است، من عرض بکنم که در تاجگذاری رضاشاه آذرماه ۱۳۰۴ بنده طلبه بودم. محصل بودم و قبل از این باید عرض کنم که من در یک خانواده علمی و روحانی متولد شدم. پدر من، عموهایم، جد من که از شاگردان بنام مرحوم هادی سبزواری بنام خاتم‌الغلاسه بود، با حاجی مکاتباتی دارند که یک مقدارش باقیمانده که انشاءالله احسان عزیز اینها را چاپ خواهد کرد مخصوصاً خط مرحوم حاجی و خط جد من که باهم مکاتبه داشتند، با خط خودشان عسکری‌داری بشود، انشاءالله، به عرف

درود بر مجاهد نستوه آیت‌الله طالقانی

بیکاری

تهیه از شورای اسلامی کارگران

این روزها شاهد فریادهای اعتراض آمیز برادران کارگر خود، یعنی طبقه شریفی که سالیان دراز جیب سرمایه داران غارتگر و خونخوار را پر کرده اند، می باشیم. این انسانهای ستم دیده سالیان درازی است که زحمت می کشند و کار می کنند و با رنج بسیار نان بخور و نمیری درمی آورند. و اکنون بسیاری از آنان، بعد از یک عمر کار، بیکار شده اند و حتی لقمه نانی ندارند که با آن سر کنند چه برسد به اینکه کرایه خانه های عقب مانده و قسط لوازم خانگی خود را بپردازند.

این پدیده منبعث از یکسری عوامل گوناگون و در ضمن مربوط به هم می باشد.

الف - در اثر انقلاب، فعالیت های اقتصادی را کد شد. و با رکود فعالیت ها، کارخانه ها و کارگاه ها یکی پس از دیگری تعطیل شدند، و بسیاری از آنان برای اینکه مزد کارگران را نپردازند، دست به اخراج آنان زدند. از مهمترین این فعالیتها کارهای ساختمانی می باشد که با تعطیل آنها، ده ها هزار نفر از کارگران ساده و نیز هزاران نفر از کارگران متخصص رشته های مختلف منجمه، آجرپزی، در و پنجره سازی، سیمان کاری، گچکاری و نقاشی و... از کار بیکار شدند و از آنجایی که عموماً شرکت های ساختمانی، کارگران خود را بصورت "روزمزد" استخدام می کردند، پس از سالیان درازی که از آنان بهره کشیدند، در اثر رکود، اخراجشان کردند و از پرداخت حقوق آنها خودداری نمودند چنانکه تنها یک شرکت ساختمانی به نام "پرسیوزن" در مسجد سلیمان مدت ۸ ماه است که گذشته از اخراج عده ای از کارگران، دستمزد ۳۹۰۰ کارگر را نپرداخته است.

ب - سرمایه دارانی که در سالهای اختناق، از غارت حق کارگران، میلیونها و میلیاردها تومان به جیب زدند، از کشور فرار کردند و با اینکار بسیاری از کارخانه ها و شرکت های بدون سرمایه لازم برای ادامه کار، روی دست دولت ماند و به حال خود رها شد. به این ترتیب بسیاری از کارگران در عرض چند ماه، مزدی دریافت نکردند و هنوز هم نتوانسته اند به سر کار خود بروند و با فروش لوازم خانه و احتمالاً اگر توانستند با قرض کردن پول، به سختی زندگی می کنند.

ج - گذشته از فرار سرمایه داران همراه با سرمایه ملی، بسیاری از کارخانه هایی که توانسته اند با رنج بسیار فضای کارخانه را برای شروع مجدد تولید آماده کنند یا کمبود مواد اولیه تولید مواجه شدند. منجمه کارخانه چیت ری در هنگام شروع کار تا مدتی دست به گریبان تهیه مواد اولیه بود. و در این مدت نه کالایی تولید می شد که بفروش رسد و نه سرمایه ای باقی بود که با آن کارگران بتوانند حقوق خود را دریافت کنند در نتیجه با مشکل دستمزد روبرو شدند و چه بسیار کارخانه ها و کارگاه هایی که بخاطر عدم وجود مواد اولیه برای کار مدت مدیدی تعطیل کردند چنانکه یکی از خواسته های مهم بسیاری از کارگران منجمه دوسه هزار نفر از کارگران منطقه پارس آباد مغان "شروع فعالیت مجدد واحدهای تولیدی منطقه" می باشد.

د - از آنجایی که تمام سرمایه گذارهایی که در بخش صنعتی انجام می شد نه تنها در راه ایجاد اقتصادی خودکفا و مستقل نبود بلکه حتی اکثر لوازم و قطعات ماشین آلات را از خارج وارد می کردند و با دستمزد کمی که به کارگران ایرانی می دادند، کالای خود را با قیمت های گزاف به بازار عرضه می کردند. به همین جهت بحران هایی که در اقتصاد کشورهای غربی پدید می آمد مستقیماً بر روی اقتصاد ایران اثر می گذاشت و آن سرمایه داران در جهت منافع خود هرگاه که اراده می کردند می توانستند ورود کالای خود را به ایران متوقف کنند و همواره کارخانه های ما در معرض تهدید خطر تعطیل و بیکاری کارگران بود. هم اکنون نیز تعدادی از کارخانه ها دچار این مشکل شده اند چنانکه برای مثال کارخانجات مس "فرگوسن" انگلستان که با کارخانه تراکتورسازی تبریز قرارداد تامین قطعات مورد نیاز دارد، مدتی است که از فرستادن قطعات لازم خودداری کرده است و به همین جهت کارخانه تراکتورسازی تبریز بجای روزانه چهل تراکتور، تنها روزی ۱۰ تراکتور تولید می کند.

از سوی دیگر از آنجایی که بسیاری از شرکت های وابسته، با شمر رسیدن انقلاب، دیگر مجالی برای غارت سرمایه ملی خلق ایران ندارند، کار خود را تعطیل کرده و در نتیجه هزاران کارگر بیکار و صدها مشکل دیگر به جای گذاشته اند. منجمه تنها یک شرکت حفاری وابسته به شرکت ملی نفت، پانصد نفر از کارگران و کارمندان خود را اخراج کرده است.

مسئله بیکاری تنها یکی از مشکلات دولت محسوب می شود که متأسفانه نتوانسته آنطور که باید و شاید، به حل این مشکل نایل آید، و هرچند که طرح وام بیکاری دارای نواقص زیادی است با این وجود،

همین طرح را هم نتوانسته است سریعاً بموقع اجرا گذارد و هرچندکه با نواقصی که این طرح دارد و منجمه شرط داشتن دفتر بیمه، تنها عده کمی از کارگران و زحمتکشان، و شاید اندکی از مشقاتشان برطرف گردد، اما اکثریت کارگران بیکار بلا تکلیف می مانند.

امید آنکه در جمهوری اسلامی با تغییر بنیادین نهادهای اقتصادی، سیاسی، فرهنگی، اجتماعی میهن در پرتو انقلاب اسلامی برهبری امام خمینی، مشکلات توده های مستضعف با بسیج سازماندهی آنان مرتفع و زمینه برای کشفانی هرچه بیشتر استعدادها در محیطی که فرصتها و امکانات برای همه به تساوی تقسیم میگردد، هرچه زودتر فراهم آید.

* * *

شورای موقت اسلامی کارخانه جنرال موتورز

با کمال خوشحالی نشریه "شورای موقت اسلامی کارخانه جنرال موتورز" به مورخ فروردین ۱۳۵۸ را دریافت کردیم. هفته نامه امت ضمن عرض تبریک به تهیه کنندگان این نشریه توفیق خواهران و برادران سایر کارخانه ها را نیز در تشکیل هرچه سریعتر شوراهای اسلامی و دفاع از دستاوردهای انقلاب و ادامه مبارزه تا قطع کامل ید اجانب و درهم کوبیدن بازمانده های رژیم سابق و مناسبات و روابط طاغوتی و برقراری مناسبات و روابط توحیدی خواستار است.

نشریه فوق حاوی مطالب ذیل میباشد.

- ۱ - مقدمه
- ۲ - از سندیکاها فرمایشی تا تشکیل شوراهای اسلامی کارگران بخش اول سندیکاها در دوران شاه.
- ۳ - چگونگی تشکیل شورای اسلامی کارگران جنرال موتورز
- ۴ - بیداری کارگر (درس یک)
- ۵ - متن بیانیه کارگران شرکت جنرال موتورز ایران
- ۶ - بیداری کارگر (درس ۲)
- ۷ - اخبار کارخانجات
- ۸ - شعر "رگهای خانه خورشید می طپد" و "چرا زنجیر میسازید"
- ۹ - هر انسانی تنها مالک دسترنج و تلاش خویش است.

.....

هفته نامه امت برای آشنائی بیشتر خوانندگان با خط مشی نشریه فوق قسمتی از سرمقاله فروردین ماه آن نشریه را در ذیل به چاپ میرساند.

ان فرعون علی فی الارض و جعل اهلها شعباً يستضعف طائفه منهنم یذبح ابناء هم و یستحی نساء هم انه کان من المفسدین (قصص آیه ۴) همانا فرعون در زمین بگردنکشی آغاز کرد و میان اهل آن سرزمین تفرقه و اختلاف افکند و مردمش را سخت ضعیف و ذلیل میکرد. پسرانشان را سر می برید و زنانشان را زنده می گذاشت و همانا فرعون مردی بسیار مفسد و بد اندیش بود.

همانگونه که قرآن کریم در سوره قصص فرعون را ضعیف کننده اقشار محروم جامعه و کشنده روشنفکران و مظلومینی که بر اثر فشار فرعون بتنگ آمده بودند می خواند و به مستضعفین همه زمانها نوید پیشوائی و امامت بر جامعه را داده است.

بار دیگر مستضعفین زمان ما با الهام از این آیه شریفه، بیاری الله، بر فرعون زمان پیروز گشتند و ملاحظه نمودیم که وعده خداوند راست است، و ما مستضعفین (کشاورزان و کارگران... در زمان ما) پس از دوهزار و پانصد سال مبارزه علیه نظام منحن شاهنشاهی موفق به فراری دادن مجدد رضاشاه از کشور شده ایم، باید کوشش و تلاشی همه جانبه را علیه نظام شاهنشاهی شروع کنیم.

برادران کارگر این درست است که در اثر چندین ماه اعتصابات شکننده خود موفق شدیم که شاه را فراری داده و دست اربابان آمریکائیش را کوتاه کنیم. اما تمام اینها قدم اول بوده تازه شروع کار است ما نباید به هیچوجه فکر کنیم که با رفتن شاه همه چیز بخوشی و سلامتی تمام شده هرگز اینچنین نیست. درست است که شاه را فراری داده ایم ولیکن آثار زشت آن دوره براقطد و فرهنگ و اخلاق و... ما باقیست. هنوز در کشور دهها نفر از نورچشمیهای دربار و ما موران جلاذ ساواک در بین ما می باشند.

هنوز مدیران ستمگر کارخانه ها که در نتیجه بهره کشی و زورگوئی، حقوقهای کلان بجهت میزدند (بعضی برکنار) ولی بقیه با یک اظهار همبستگی بر سر کارند.

هنوز قدرت سرمایه داران قلندری که در سایه عنايات ملوکانه و به پشت گرمی سازمان امنیت برای هر ساعت کار (اکثر مواقع ۱۰ تا ۱۴ ساعت) ۱۰۰۰ یا ۱۵۰۰ تومان آنهم با هزار منت به من و تومی دادند هنوز باقیست.

هنوز نماینده ها، سندیکاها و اتحادیه های فرمایشی و دست به دستالهای آنها در بین من و شما بکار مشغولند.

آری ما وارث تمامی آثار شوم و منحوس شاهنشاهی می باشیم ما باید بلافاصله مشغول کار شویم ابتدا آثار زشت نظام سابق را باید از بین ببریم سندیکاها فرمایشی را منحل کنیم و بلافاصله شوراهای اسلامی کارگران را تشکیل دهیم ما دیگر به هیچکس اجازه بهره کشی نمی دهیم ما تشکیلات بوجود می آوریم تا بتوانیم پیروزیهای بدست آمده را حفظ کنیم و انقلاب را تا استقرار جامعه توحیدی ادامه دهیم، ما خواستار تنظیم برنامه های اسلامی در رادیو و تلویزیون با زمان فراغت کارگران می باشیم ما خواستار شرکت مستقیم در سرنوشته سیاسی خود می باشیم ما خواستار حقوق، مسکن و مزایای دیگر می باشیم و هیچ شک و تردیدی هم در درستی خواسته هایمان نداریم.

اما راهی را که ما کارگران از همان ابتدا برای رهایی از ستم کارفرمایان می جستیم و آنرا تاسین کننده دنیا و آخرت خویش می دانسته و می دانیم، جمهوری اسلامی رهبری امام خمینی میباشد.

* * *

دنباله مقاله نفت و بحران اقتصادی

کشورهای مصرف کننده (اروپایی) و کشورهای تولیدکننده نفت به عمل نیامده و این امر به شورای دیگری در ماه آوریل موکول شده است. نظر فرانسویها در این ملاقها با سایر کشورهای اروپایی متفاوت است. آنان اغلب بر خط مشی همیشگی خود پس از "اولین بحران" پافشاری میکنند. که اینگونه مسائل نه در چهارچوب کشورهای اروپایی، بلکه می بایست در آژانس بین المللی انرژی مورد گفتگو و تبادل نظر قرار گیرد. یعنی همراه با آمریکائیان و ژاپنی ها. در این زمینه نیز، نظر مشارکت پولی - که تنها فرانسه در آن سهم نیست - آلمان فدرال بیشتر به حساب می آید تا فرانسه. آنگاه که "استراتژی جدید" آلمانی ایجاد شود، امکان یک عمل اشتراکی، به یمن محور پاریس - بن بوجود خواهد آمد.

* * *

دائی حسن ...

پول کم میدهد من بقیه اش را میدهم.

دائی حسن پول داشت - من فکر میکنم زیاد هم داشت - یک ماشین هم داشت اما زیاد ماشین او تمیز نبود - همه میگفتند چرا نمیشوری - جوابی نداد - فقط لبخند میزد - دائی حسن پول داشت اما نمیدانم چرا مثل بابای من تر و تمیز نبود - آخر بابایم هر روز صبح ریشش را با تیغ میزد - هر روز حمام میرود - هر روز پیراهنش را عوض میکند - و هر روز یک کت و شلوار میپوشد - اما دائی حسن انطور نبود.

بابایم ۲۰ کت و شلوار دارد اما دائی حسن ۲ تا داشت - کمد بابایم پر از کروات است - اما دائی حسن فقط دوتا داشت - اما میدانم دائی حسن بیشتر از بابا پول داشت. دائی حسن تلویزیون را دوست نداشت اما بابایم مرده مراد برقی بود.

دائی حسن کمتر خانه ما می آمد - هر وقت می آمد ما پای تلویزیون نشسته بودیم دائی حسن مرا می بوسید - به من کتاب میداد - با من صحبت میکرد - اما نمی توانست با مادرم و بابایم صحبت کند - چون آنها بیشتر به تلویزیون نگاه میکردند.

نمیدانم دائی حسن کجاست؟ گاهی فکر میکنم او بمسافرت رفته اما پارسال قبل که بمسافرت رفت اول مرا بوسید - از زیر قرآن رد شد - پدرم در گوشش دعا خواند - بعد هم مرتب نامه میداد. دائی حسن اینقدر مرا دوست دارد که فراموش نکند - حتماً "مسافرت نرفته پس کجا رفته؟"

دائی حسن وقتی از مسافرت آمد خیلی خوشحال بود - برای منم سوغاتی آورده بود برای سعید و محمد هم - اما برای بابا و مامان نیاورده بود - بابا و مامان دلخور شدند - اما چیزی نگفتند.

نمیدانم دائی حسن کجا رفته؟ پارسال هم مدتی نبود اما میدانم که جای دوری نرفته بود. چون مادربزرگ و بابابزرگ بعضی روزها از خانه میرفتند - بمن نمیگفتند کجا - اما وقتی میآمدند صحبت دائی حسن بود - مامانم هم گاهی با آنها میرفت - اما بابا و اوردوا میکرد که چرا میرود.

کودتا و تأسیس ارتش آسم سولید کارسانان و فرمانان ستاره حرا این نیست که دولت دست‌نشانده و سرزودی را بر کرده مردم سوار کند - شیوه استبدادی و فلداری که رضاحا پیش‌گرفت و پندرجا آتیا تشدید گسترش داد و ظور رضاحا فلان‌ها و وینراساسی او با رضاحا دل افراد ارتش - از لحاظ روانی، تاثیر خوبی بر شخصیت ملی نامی می‌گذاشت. رضاحا ارتش را بدو تأسیس بر مید کرد و هدف از تأسیس آن آرام کردن عصبانیا و شورشها و متروکی متحارسی است و مدرسههای داخلی نبود - مطالعه دائمی ارتش با مردم و سیاست استبدادی و مطلق‌المنانیا حاکم بر آن هم چنین فساد و خودسری و حرص رضاحان به جمع آوری مال و تجاوز دائمی به حقوق و آزادیهای مردم و غصب املاک و اموال سبب شد که ارتش و فرماندهانش به تغذیه از رضاحان به فساد و فلداری و تجاوز و تعدی به مردم متغایب نبود و آزادیهای خلق را تسبیح شیرین و مردم را دشمن بداندن و برای خود حق هربوع خودسری و تعدی به مال و ناموس خلق قائل نبود. از آن پس استقلال، آزادی، شرف و شخصیت مردم از محاربات بی‌درسی نظامیان و رئیس فلدان در امان نبود - خدمت سربازی که مقرر شده بود - اجباری تلقی گشت و مردم با آگراه تمام و نشنا در برابر زور، فرزندان خود را تحویل مأموران دیکتاتور می‌دادند. مردم ارتش را از آن خود و برای خودی می‌دانستند تخم نفرت و کینه‌ای که از اولین گام ارتش رضاحا در دل مردم افشاند - با تعدیها، کشتارها و تجاوزات و مأموران در شهرها و روستاها به جان و مال و ناموس و استقلال و آزادی مردم باور می‌کردند.

شهربانی که ماصطلاح حرا حفظ نظم در شهرها و پاسداری از امنیت مردم ناسیب شد، به عامل زورگویی محاروی تبدیل شد که هدایت بارداشت و تشکیک و زندانی کردن و کشتن آزادبخواهان و اعتراض و مخالفتان بود و از ارتکاب هر نوع حیانت، زدنی، آدم‌کشی خودداری نکرد و مال، شرف، ناموس مردم را ملگ مطلق خوش می‌شمرد بجای امنیت نرس و دلهرهها تا درون خانهها و حتی در روابطزن و شوهر نبود داد - هیچکس از محاروت آنها در امان نبود و زاندارماری، خجاستی شد که کاری جز کمیدن خون دهقانان و وظیفه‌ای برای خود قایل نبود و ارتش حامی کل نظام فاسد و فلدردست‌نشانده استعمار در برابر ملت گردید. شرح جنایتها و آدم‌کشی، زدنی، تجاوز و تعدی مأموران شهربانی و ارتش و زاندارماری به مردم طی سالهای سیاه دیکتاتوری رضاحان و پس از آن در زمان زاندارماری محمدرضاشاه هرگز در این مختصر نمی‌گنجد.

فرماندهان ارتش رضاشاهی که در برابر مردم آتقدر سع کساح و متجاوز بودند - در برابر قدرتهای بیگانه، ترسو، بزدل و مطیع و بی شخصیت بودند.

هزاران دهقانی که از زمینهایشان روده شده به سربازخانه‌ها کسلی می‌شدند، انگیزهای برای خدمت در زیر پرچم رضاشاهی نداشتند جز ترس و زور عاملی آنها را در سربازخانه‌ها نگاه نمی‌داشت.

فرار مقتض سران ارتش در برابر ارتشهای بیگانه در سال ۱۳۲۰ انعکاسی از بوزالی بودن ارتش و رهبران رضاحان در برابر قدرت بیگانه و ماهیت ضدملنی آن بود - در پیش از اینها سال‌ها که تأسیس ارتش می‌گذرد حتی بیکار از حقوق و آزادی مردم و استقلال کشور دفاع نکرده است. بکس در همه حال در برابر مردم و برضد مصالح منافع خلق و در خدمت استعمار و ارتجاع و شاه مستبد بوده است. کواتی

۲۸ مرداد شک تاریخی دیگری برای ارتش رضاحان در برابر شاهنشاهی ایران از آن تاریخ بعد استعمار سلطه امریکا به تحدید سازمان ارتش ایران اقدام کرد و سترایش پیش‌آینا بصورت ابزاری در جهت جفط منافع خویش و حمایت از نظام فاسد محمدرضاشاهی درآورد - دهها هزار کارکنان امریکایی - تربیت و سازمان دادن ارتش را بر عهده گرفتند. مبارزه‌ها دلار صرف خرید و تهیه سلاحهای شد که نگهداری و استفاده از آن تنها به کمک مستشاران امریکایی میسر بود و این سلاحهای مدرن و پیچیده منحصر "در تأمین منافع استعماری امریکا قابل استفاده بود.

برای ارتش ایران دو هدف عمده در نظر گرفته شد. اول حفظ ثبات و امنیت ایران جهت غارت هرچه آسانتر و بیشتر منافع آن و تاج و تخت شاه و دفاع از منافع سیاسی، اقتصادی و نظامی امریکا در برابر متجاوزان و مصانتهای مردم و بطور خلاصه سرکوبی جنبشهای مردم علیه نظام حاکم و دست‌نشانده. دوم دفاع از منافع اقتصادی و نظامی - سیاسی امریکا و دیگر متحدان آن در خلیج فارس و افغانستان هند - تدریجاً گسترش این وظیفه به دفاع از منافع غرب در عارورمانه و تاج افریقا. بطور خلاصه اطمینان بخش زاندارم امپریالیسم در این قسمت از جهان.

ساخت ارتش

برای این منظور جدا از مجهر کردن آن به سلاحهای مدرن

نقد فیلم

بطور مثال، از حزب توده و نقش خیانت‌بار آن در جریان نهضت صدق تنها با یک جمله در رابطه با محروم‌روزیه یاد شده است و بدون آنکه از پیمان بغداد نام برده شود اعداد فداکاران اسلام (که بخاطر حمله به علاء نخست‌وزیر وقت و عامل امضاء پیمان‌نامه بغداد) ذکر شده است.

این عدم دقت و این سهل‌انگاری وقتی به اوج میرسد که از واقعه ۱۵ خرداد ۴۲ حتی بدون کمترین اشاره بسادگی میگذرد. در حالیکه ۱۵ خرداد نقطه عطف مبارزات خلق ایران بود. ۱۵ خرداد با قتل عام ۱۵۰۰۰ نفر از مردم ایران آتیا میتواند فراموش گردد. روزی که مبارزه بصورت همگانی درآمد و در پی آن، امام خمینی یازداشت و تبعید گردید.

سبب بررسی گروه‌های مبارزه‌گر که از سال ۴۲ در زیراختنای شدید با تحمل نقطه‌نظیر ضریبات مقاومت کرده‌اند بسادگی میگذرد و تنها به چند عکس از بنیانگذاران سازمان مجاهدین خلق ایران اکتفا مینماید.

این نوع بررسی یعنی بررسی سطحی بدون عمق و بدون دیدن مسائل حقیقی ضمن آنکه میتواند پایهای برای تحریف حقایق توسط دیگران گردد، ساده‌اندیشی و گذر کم‌عمق را در بین مردم رواج میدهد.

اگر میخواهیم زبان فیلم ساده و همه‌فهم باشد نباید از عمق حوادث و اصالت آنها گذشت. در حالیکه در این فیلم ضمن بریده شدن حوادث زبان فیلم گشاده و متنگ گشته است. بخصوص که گوینده نتوانسته حق طلب را ادا نماید. اگر نقاط ضعف فیلم را قبول نمانیم لازمست به نقاط مثبت فیلم نگاهای بیندازیم.

۱- برای نخستین بار است که در زمینه سینما یک گروه مسلمان غیرمغرم عدم امکانات و ساختن شرایطی که رژیم هر عملی اینچنینی را فرجه میزد، اقدام به ساختن فیلم نمودند که هیچ گروه دیگر حتی حرفه‌ایها نتوانستند مشابه آنرا تهیه نمایند. این خود قابل تقدیر و تسبیح میباشد.

۲- فیلم چه در مظهری نظامی شده و در چه در نقاط دیگر از برجسته‌ترین ویژگی‌های کار میباشد.

۳- برخی گمانها بصورتی بسیار خوب تهیه کرده‌اند. نظیر تشریح وضع اقتصادی و کشاورزی و نفوذ فرهنگ مبتذل در جامعه.

۴- نقطه‌نظرهای امام خمینی که بصورت مصاحبه آورده شده است بسیار کوتاه، مقتصر و برهمنق میباشد. گاش مصاحبه با دکتر بزدی و با صحف‌های که اطاق نوار در پاریس را نشان میدهد همچنین بود.

۵- بزرگترین حسن کار جنبه‌گیری ضد امپریالیستی و ضد استعماری آن بود. کلیت فیلم بزرگ بوز یک انقلاب اسلامی بخاطر مشتغفین و علمیه مستکبرین را نشان میدهد.

نیاز و امید داریم که هنر بویا و جوشنده اسلامی در آینده بتوانند راه را بر انقلاب فرهنگی هموار ساخته و ساخت اسلامی جامعه را تحقق بخشد.

ارتش در

و جلب بران قنابل و بکار گرفتن نیروی آنها در حفظ منافع خویش (از جمله حفظ امنیت منطقه تحت‌تغیر خویشان توسط رهبران خود - فروخته مشار عرب و بخنباریها) با بارنگیختن آنها برای پیشبرد اهداف خاص سیاسی و با سرکوبی مخالفین خود - یکی از شیوه‌های همیشگی استعمار بود - در حالیکه وجود یک قدرت مرکزی نیرومند و دست‌نشانده می‌توانست پنحو امکان‌بخشتری منافع استعمار را تضمین و مصالحان را سرکوب کند. گذشته از این تا قبل از کودتای رضاحان در سال ۱۳۰۹ مردم و مشار و مجاهدان همانند نیروهای دولتی برای اسلحه بودند - سازمان دولت بصورت یک قدرت بلامنافع در صحنه حاضر نبود و به‌آسانی توسط قدرت رزمی مردم قابل کنترل بود - دسترسی مردم به اسلحه و وجود مشار مسلح همیشه قدرت دولتها و تاها را به مبارزه می‌طلبید.

روی کار آمدن رضاحان

رضاحان با کودتای روی کار آمد و در رأس قشون قرار گرفت و ارتش نوین ضد خلقی را پایه‌گذاری کرد - شاید برای کسانی که از ماهیت و هدفهای کودتای رضاحان اطلاع نداشتند، تأسیس ارتش جدید گام مثبتی برای تحکیم استقلال کشور بحساب می‌آمد - و افزایش قدرت دولت مرکزی را در برابر خویشاوندی و روسای مشار و راهزن‌ها ضروری می‌دیدند، و به جنبه دزدی و نفش‌آزادی‌کنش توجه نداشتند - اما بر آزادبخواهان هرگز پوشیده نبود که هدف استعمار انگلیس از

حتما "دائی‌حسن را می‌فرستد ببینند - نمیدانم دائی‌حسن کجا بود؟ یک دهه فکر کردم زندان باشد. اما نه - دائی‌حسن که بداد می‌نمود - دزد که نبود - چاقوکش هم نبود - لات هم نبود - دائی‌حسن نماز میخواند - بکسی هم روز نیکمیت سزندان جای آدم‌های بد است - دائی‌حسن خوب بود. دائی‌حسن مریض هم نبود - چون اگر در بیمارستان بود - مرا هم میبردند - با تلغ میزد - در خانه ما اسلحه صحبت دوا و دکتر نبود - خدا پای کجا بود؟

هرجا بود - اسلحه آنجا نیست - چون بابابزرگ و مامان بزرگ دیگر جایی نمیروید. اما یک چیزی هست که خدا نکند - بابابزرگ و مامان بزرگ لباس سیاه می‌پوشند - من دیده‌ام گاهی بواشکی گریه هم میکنند - یک روز زدگی کیف مامان بزرگ‌را باز کردم عکس دائی‌حسن را دیدم - "فیلا" او عکس دائی‌حسن را در کیف نمی‌گذاشت. خدا نکند او برده باشد - من او را دوست دارم - او هم مرا دوست داشت - تازه اگر مرده بود برایش حتما" سر کوجه حمله می‌گذاشتند - او که از حسین یخی کمتر نیست - حسین یخی فریغوش سر کوجه‌مان بود - پارسل دعوا کرد - او را با چاقو زدن - در بیمارستان مرد - میگفتند ست هم بوده. من دیده بودم که چند دهه دعوا کرد - بعضی مردم از او بدشان می‌آمد - بابا بزرگ و مامان بزرگ و بابا و مامان هم از او بدشان می‌آمد - میگفتند قناربازم هست - بول مردم را بلند میکند.

وقتی مرد - یادم نیست ولی چهار پنج تا جمله برایش می‌گذاشتند - عکس او را روی جمله جیب‌اندند دوتا ماشین هم درست کردند - دورش را پارچه سیاه زدند - عکس حسین یخی را روی آن گذاشتند دور عکس او را بر آزار گل کردند - بکفر از بلندگو قرآن میخواند.

خدا را بزرگ گریه هم کردند - گفتند خدا او را مبارز - من گفتم مامان تو که از حسین بدت می‌آمد - تو که میگفتی اون لات است - تو که میگفتی او نماز نمیخواند - چرا برایش دعا میکنی - مامان گفت اون جوون بوده - اون مسلمان بوده - باید برایش دعا کرد - بکفر روضه خوانم هم توی مسجد مصلحان برایش دعا می‌خواند - من با دائی‌حسن به مسجد رفتم - دائی‌حسن مثل مامان نبود - دائی‌حسن حسین را دوست میداشت - در مسجد گریه هم کرد - تا بحال ندیده بودم گریه کند - گفتند - دائی‌حسن - حسین که آدم خوبی نبود - چرا گریه میکنی - دائی‌حسنی نگفت اما فقط گفت - تقصیر نداشت - فکر میکنم پس اگر او تقصیر نداشت کی تقصیر داشت؟

دائی‌حسن نمرده - او مگر از حسین یخی کمتر است - اون آدم خوبی بود - اون دعوا نمیکرد - اون نماز میخواند - روزهای ماه رمضان روزه میگرفت - اون اینهمه کتاب خوانده بود - هیچکس توی محل از دائی‌حسن بدی ندیده بود - همه او را دوست داشتند - بیشتر آدم‌های محل خانه مامان بزرگ میرفتند که با دائی‌حسن صحبت کنند - دائی‌حسن هم گاهی به خانه بچه‌های محل میرفت.

میگفتند حسین یخی بیکار بابایش را بقصد مرگ بانک زده - دائی‌حسن هیچوقت به بابابزرگ حرف بد هم نزد - فقط یاد هست گاهی بابابزرگ وقتی با دائی‌حسن صحبت میکرد معمیا می‌شد - دائی‌حسن با طاقش می‌رفت - یک کتاب کلفت با خودش می‌آورد -

دائی‌حسن یکی از اون کتاب‌ها رو برای مامان هم آورده بود - رویش نوشته بود سخنان جاویدان - دائی‌حسن میگفت مال حضرت علی است - من فکر میکردم که دائی‌حسن حضرت علی را دوست ندارد - توی خرازی فروتنی سر کوجه عکس حضرت علی بود - دائی‌حسن هیچوقت عکس حضرت علی را در اطاقش نداشت - بکدغه باو گفت دائی‌حسن - چرا عکس حضرت علی را نداری - دائی‌حسن گفت من خود حضرت علی را دارم - بعد هم به همین کتاب اشاره کرد دائی‌حسن قرآن هم داشت - گاهی قرآن هم میخواند.

دائی‌حسن کتاب را به بابابزرگ نشان میداد - با او صحبت میکرد - بعد بلند میشد و به اطاق خودش می‌رفت - من گاهی میدیدم بابابزرگ و مامان بزرگ بواشکی باهم صحبت میکنند - ندانم چه می‌گفتند اما خیلی نگران بودند.

دائی‌حسن در غمی دوست داشت - من هم او را دوست داشتم - من هم دوست دارم.

دائی‌حسن نمرده چون اگر مرده بود برایش حمله می‌گذاشتند. دائی‌حسن نمرده چون اگر مرده بود برایش قرآن می‌خواندند. دائی‌حسن نمرده چون اگر مرده بود بچه‌های محل سر خلکشی می‌رفتند - سر خلک حسین یخی هم رفتند.

دائی‌حسن نمرده چون اگر مرده بود در مسجد محل برایش عتم می‌گذاشتند.

دائی‌حسن نمرده چون اگر مرده بود روی عکس او نوار سیاه می‌گذاشتند.

بله - دائی‌حسن زنده است. م . ه .

سینما

قدی بولیم ليله القدر

انقلاب ایران که توانست ارزشهای یک نظام سلطرا مضمحل نماید و شرازه حکومت وابسته به امپریالیسم را درهم شکند میبازد از این بعد نمونه و الگویی در میان تمام کشورهای دریند باسد. اما این بعد، تمامی کار نیست چرا که این انقلاب گو اینکه در جریان عمل توانست ارزشهای فرهنگی و اقتصادی نوینی بر جامعه تحمیل نماید. از این پس از فروکش ثور انقلابی بوضوح ارزشهای منطقد گذشته سر از خاک بر داشته و خود نمائی میکند. گاهی به شهرها، اتومبیلهای خرابان - حاشیه خیابانهای تهران و قیافههای آلامدی که در جریان انقلاب در زیر موج عظیم حرکت انقلابی موح شده بودند و اینک با همان شکل گذشته خود نمائی میکنند، رسوخ ارزشهای زشت و منحظر را در درون جامعه تائید مینمایند.

از سوئی دستگاههای فرهنگ ساز فرهنگنمای ما آنتجان با گذشته ارتجائی خود گو گرفته اند که جدا سازی آنان از گذشته گویی ممکن نیست. رادیو پس از وقفه کوتاهی، آهسته آهسته به آهنگهای گذشته روی میآورد. تلویزیون همچنان به نمایش فیلمهای آمریکایی و نمایش فیلمهای طبیعی باصطلاح سالم از پلنگها و خرسها و طبیعت و تنها خامی آن خیره کردن چشم بیننده به صفحه تلویزیون است میرداد و حد اکثر کارتنهای آمریکایی به لهستانی تبدیل شده است. و سرانجام سینماها که آرزو میشود تمام آن سوزانده میشد. همچنان فیلمهای گذشته را بر پرده دارند و هیچکس بر آن کنترلی ندارد و عجب اینکه معمولاً با هجوم مشتری نیز روبرو هستند.

در این مقوله نمیگنجد. اما این نکته را بیاد یادآوری نمود که هیچیک از عوامل ابتدال فرهنگ سینمایی که لانه شان در وزارت فرهنگ و هنر بود از جای خود تکان نخورده اند و هیچ کوششی در اعتلای فرهنگ سینمایی کشور ندارند و طبیعی است کار سالم از افراد نا سالم آرزویی و سراسیمه که هرگز ظهور نخواهد کرد. در این وانضای کمبود و فقر سینما شنانهائی هر چند ضعیف از کوشش بازسازی سینما آئینم نه از جانب حرفه ایها که از جانب علاقه مندان آتامور مشاهده میشود. و هر چند نسبتاً ضعیف و ناقص، اما متعید و پر کوشش و این اشاره ای است به فیلم "لیله القدر" که از نمایش آن در تئاتر شیر میگردد.

"لیله القدر" به معنای شئی ۵۷ ساله است که مبارزات مردمی از این شب تاریک سیاه، شئی ساخته همچون لیله القدر که از هزار روز بهتر است زیرا هر ستاره درون این شب خود روزیست بسیار درخشانتر از هر ستاره دیگر. لیله القدر نمایانگر ۵۷ سال خیاالت و جنایت پدر و پسر است که هیچ هیار اخلاقی در زندگی خویش ندانند و به پرخیاالت که توانستند دست یازند.

هر چند کوشش تهیه کنندگان در ایجاد فیلمی که سر کللی انقلاب اسلامی را نشان دهد، بطور نسبی با موفقیت روبرو گردیده اما بسیاری اوقات بخاطر برخورد سطحی با مسائل و عدم شناخت فرازهای تاریخ مبارزاتی کار سطحی و بدون عمق شده است.

اگر تهیه کنندگان خواسته باشند که فیلم مبارزاتی ساده ای مسائل ۵۷ سال سلطنت پهلوی را برای نا شاگر مادی و مطلق بازرگو کند میتوانند معمولی برای ساده اندیشی ایشان وجود داشته باشد. اما بلا لامله پس از این تفکر در میسایم که زبان فیلم روشنگرانه بوده و کمتر تاجاهی ساده دلی قدرت دریافت کامل را دارد. و اگر بدلیل عدم گنجایش فیلم برای قرار دادن تمام مسائل ممکن و فرازهای تاریخ اینچنین شده باشد، بهتر بود که امولا" به بسیاری مسائل اشاره ننگرید. چه اشاره کردن به موقایب یک مسئله بدون تشریح خود مسئله ابهام و اشکال را دودچندان می نماید. چگونگی شاه شدن رضاعان، جنگ جهانی اول و تأثیر آن، نهضت حزب کوچک خان، پیمان و خیابانی و مدرس، سزنگونی رضاشاه، تشکیل حزب توده، نهضت مصدق، موضع گیری حزب توده نسبت به مصدق، نقش انگلیس در این مقطع زمانی، تشکیل پیمان سنتو (پیمان بغداد)، انقلاب سفید شاه و بسیاری مسائل دیگر با محوریت بسیار سطحی مطرح گردیده و با امولا" اشاره ای بدان نشده است.

بقیه در صفحه ۵

داستان

دائی حسن کجاست؟

اسم من سعود است. من ۸ سال دارم. کلاس دوم آمادگی هستم. مادرم بمن میگردد که خیلی باهوش هستم اما نمیدانم چرا شاید برای آنکه پارسال شاگر اول شدم - بمن میگردد تو خیلی خوب میتوانی روزنامه بخوانی - بچه های هم سال تو نمی توانند.

اما روزنامه خواندن من چه فایده دارد - هر شب بابایم روزنامه می خرد و من می خوانم اما چه فایده - من که دائی حسن را توی روزنامه پیدا نمی کنم!

بعضی جاهای روزنامه را نمی فهم - خیلی سخت است - شترهای درشت را خوب میخوانم اما معنی بعضی هایش را نمی فهم - نمیدانم چرا جاهایی را که من دوست دارم - دائی حسن دوست نداشت اما اون جاهایی که اون دوست داشت من بدم میآید.

مثلاً من همیشه برنامه تلویزیون را می بینم - یا اخبار ورزشی را می خوانم - یا صفحه هایک خبر جاقوشی و تصادف هست می خوانم - اما دائی حسن - خوب یادم هست، اصلاً اینها را نمی خواند اما صفحه های سخت را میخواند.

روزنامه خواندن من یک تفاوت دیگر هم با دائی حسن دارد - من روی روزنامه میخوانم یعنی روزنامه را روی زمین بین می کنم و با شکم روی آن می خوانم اما دائی حسن همیشه دوزانوایی نشست - راستی ندیدم که او روی زمین دراز بکشد و روزنامه بخواند.

من دائی حسن را خیلی دوست دارم - او بمن خیلی مهربانی میگردد - اما چه فایده - حالا که او را نمی بینم.

تقریباً دو ماه است که او دیگر به خانه خودشان نرفته - به خانه ما هم نمانده - نمیدانم چرا مادرم و مادر بزرگ بمن نمی گویند او کجاست - آنها می گویند که نمیدانند اما من باورم نمیشود.

دائی حسن من بمن خیلی مهربان بود - همیشه ساکت بود - همیشه فکر میکرد - اما مرا خیلی دوست داشت - سعید و محمد را هم دوست داشت - سعید و محمد بچه های خاله فاطمی هستند - دائی با ما خیلی مهربان بود - او همیشه ساکت بود اما وقتی با ما بازی میکرد میخندید - فقط در این موقع می خندید - نمیدانم چرا - هر وقت رادیو جوک میگفت یا تلویزیون فیلم خنده دار داشت ما از خنده رود بهر میخندیم اما دائی حسن اصلاً نمیخندید - مثل اینکه ناراحت بود.

بله - فقط موقع بازی با ما میخندید - مثل خود ما بود - فکر میکردیم اون هم بچه است.

دائی حسن را من خیلی دوست دارم - او یک دوربین داشت - دوربینش خیلی بزرگ بود فکر میکنم خیلی هم گران بود - او در اطرافش چیزهای دیگر هم داشت - هر وقت او نبود من و سعید و محمد به اطرافش میرفتیم و با وسایل او بازی میکردیم - اگر مادر بزرگ و خاله زهرا می دیدند ما را دعوا میکردند اما دائی حسن هیچ نمیگفت فقط میخندید و می گفت مواظب باشید سرچاپی بگذارید.

من دائی حسن را خیلی دوست دارم - او هم مرا خیلی دوست داشت - هر وقت آخر هفته به خانه ما میآید برا می بوسید - می گفت مرا بازمیکرد - بمن کتاب میداد - کتابهای او همه در خانه ما هست - هنوز چند تایش را ننخوانده ام - میگفت مال توست. دائی حسن هجوقت بمن اسباب بازی نداد - کوچکتر که بودم چرا - اما بزرگ که شدم فقط کتاب می آورد - کتاب با مگنهای فکشت و نوشته است - مگن ها را بیشتر دوست دارم اما او نوشته ها را بیشتر دوست داشت.

من دائی حسن را خیلی دوست دارم - او هم مرا خیلی دوست داشت - اصلاً او همه را دوست داشت - فریبها را هم دوست داشت - من ندیدم کسی را بکنک بزند.

دائی حسن خیلی هم روز داشت - در اطرافش لباس کشتی داشت - جمعه ها همیشه گونوردی میکرد - یک کوله پشتی سبز هم داشت - بعضی شبهای جمعه من به خانه شان میرفتم میگفت دائی حسن مرا با خودت به کوه میری؟ - میگفت اگر بیدار شدی بله - اما هجوقت نشد که من بیدار شوم و او رفته باشد - نمیدانم چطور صبح به اون زودی میرفت. صبحهای زمستان هم میرفت - وقتیکه برف می بارید هم میرفت.

دائی حسن زورش خیلی زیاد بود اما به کسی زور نمیگفت - یک دفعه ما شن باهام یک چرخش توی جوب افتاده بود - دائی حسن تنهایی

از جوب درآورد.

دائی حسن خیلی مهربان بود - هجوقت ما را دعوا نمیکرد - اصلاً مثل اینکه عصبانی نمشد فعلاً هر وقت من با کتابهایش بازی میکردم - آخر دائی حسن خیلی کتاب داشت - مثل اینکه ناراحت میشد - میگفت بازه نشویدا -

دائی حسن گاهی داستان هم برام میگفت - یکمرتبه یک شعر برام خواند اسم شعر آرز بود - شعری که او خواند سخت بود من خوب نفهمیدم آخرش هم گفت که فضا هجوقت - من درست معنی حرفش را نفهمیدم اما ان موقع میدانستم که افسانه دختر عموم هست - اما حالا فکر میکنم مقصودش دختر عموم بود. من دائی حسن را خیلی دوست دارم - او هم مرا خیلی دوست داشت - اصلاً همه را دوست داشت - ولی مثل اینکه مردم غریبه را بیشتر از بابا بزرگ دوست داشت.

یک وقت بابا بزرگ مستأجر داشت - میخواست آنها را بزرگ بیرون کند - با پسان هم آورد - من بدیم به پسان هم پول داد - اما شاید مرد پسان بود بعد کت مرتیکه پدر سوخته الا ان اسباب هایسرا بیرون میریزیم. پسان هم حرفهایش زد - من معنی آن حرفها را نفهمیدم - اما محبت از زندان و این جور چیزها بود - دائی حسن پسان را بیرون کرد - دائی حسن بابا بزرگ را باطای برد - دائی حسن نگذاشت مستأجر را بیرون کند - دائی حسن به بابا بزرگ گفت - اگر

بقیه در صفحه ۴

شعر

لکل امة! اجل اذا جاء اجلهم لاسأخرون ما عتوا لاستعدون

فریاد امت

فریاد امت از دورهای دور گویی می آید
فریاد ضعیه هایبیل از جور قاپلیسان
آواز ناله های او ز نقش پست سیاه فاقان
و باز هم فریاد موجهای خونهای پاکشان
در اولین پیچهای تند تاریخ رجبران
فریادها باز هم بگوش سرمد
فریاد پرتوان ابراهیم (ع) بر سر مکتبران
فریاد ناله های او به دادخواهی از مستضعفان
فریاد خراسته از نور و پختن بتهای کارفران
آوای عاشقانه اش از سکوت سرد آتش دشمنان
آری فریادهای او برای سزایش حمله - توحید هم چنان
و دیگر بار فریاد پرفتن محمد (ص) بر شهر خفتگان
تهدیدهای بی ایمان او بر کایح ستگران
رگبار بریه امید کلاش برای نجات بلال از جور بوشیان
آتشنامه های مراش برای عذاب جلاخان
فریاد او پس از علی (ع) بود غم نامردمان
تنها نمونه کامل مفاشش علی بود تلورهای قرآن
حالا حسین است که باید بیا کند حمله و طوفان
تا که ثابت بکشد بهر زنی خون را بر شمشیر و سنان
تا در شامگاهی داغ به غسل بنشیند با خون دهیا شهید و جوان
و پس از آن فریادها میرفت که پنهان شود در بهلولهای زمان
اما باز فریاد امت

این بار (سرختر از سرخ لاله های خرداد) سر برکتید بی ایمان
فریاد آورد و بغرید بر قلدران
با سوگ ناله های شهیدان بشوید بر نوکران
با شتهای گره خورده خلق لمرزاند جهانیان
هر روز برغم توطئهها بهترین از زمان
با برچی ای ایمان و با سلاح جان
بهمود راه نجات و ترسید از غاشان
تا باز بیا کند حمایه ای از یاد و یاد آوران
تا باز بگوید فریاد تم بر سر خفتگان
کوبید و جوشید و خروشید و ویران کرد کایح فرمونان
و اینک باید ساس بدرارم یاد آن باد آوران
چندان که هرگز سامان نبانند منافقان
چندان که بسپاریم بومجم خویشان آن را به آبندهگان
چندان که بار باشم برای همه خلقهای جهان
تا آنگاه به شادی بنشینم با همه مستضعفان
آری با همه کارگران - بزرگان - زمینکنان
۱۰۰ بیگی

بقیه در صفحه ۵

جهاد عقیدتی

بنام خداوند مستغنی

سنگبری نیروهای مسلمان انقلابی بسوی هرچه فروزن خود جوئی خواستهای ابدیال و انتظارات بحق یک امت بویا در جهت نفی سد طاغوت هیمنه "ربح" ، "ملا" و مترسین و رهبان" ، با انبثاب و برستن الله یعنی با پناه به "رب" ، "ملک" خلق و "اله" خلق و زودودن استعمار و استعمار و علت ایدیدو، استعمار، مبرم ترین مسئولیت را پیش پای انسان طراز نوین مکتب تشیع علوی نهاده است. عوام زدگی و فقدان عمق، گستاخی و اجتهاد مکتبی، حتی در قتر انگلنگوتل - روشنگر ما آفت "تقلید" و نوعی فرصت طللی و زبونی شخصیتی راهگاه در جویهای حاکم موجب ندهه است و با تحلیل و ترسیم آن صراط مستقیم" که در هیچجگدی مسائل روز از بل صراطهم باریکترست، ابهام نسل خویش را در جهت یابی اجتماعی و مبارزه" ضد "وز و زور و تزویر" درک خواهیم نمود که به تعبیر مولوی: "از سبب نادانی تو کم حیرت".

خودسازی انقلابی دستورالعمل هر موح روح زرمنده" ما، بر پایه "عبادت"، "کار"، "مبارزه" سیاسی" و رهنمود شهید شاهد شمع دگر ملی شریعتی به سنگرهای همیشه فروزان همه روز ماغورا همه ماه محرم و همجا کربلا بیعت دائم ماست در سه بعد "عرفان" برابری، آزادی"، اگر از آن دروس علم شهید انقلاب میا موزیم لحاظ نام بودن جوهر آغوش او و صداقت در خلعت توحیدی وی از مرصه عمل تا افاق اندیشه" اوست، و نه آنسان که شیفگان کیش شخصیت، بیرون شریعت را به پایه مطلق کرا و فردپرست و شریعتست یا دکتربست میخوانند، لیکن ما که روهرو طریقت شریعت و نمودن در شریعتی به منابه وحدت و ذهنیت و عنیت پرزده و پروازیم، در نشانی سلوک همچنان بی اعتنا به "همزه لوزه اما" کرگدنوار سفر خواهیم کرد و "صبر" و مقاومت بزرگش ما از "وصیت حق" مایه میگرد و عمل صالحان تجلی ایمان ماست و صلحت ما از دل حقیقت باید سرزند، لنگونا شهید" علی النانی.

با این مقدمه، دگر این مضمون ضرورت که روش صحیح برخورد با واقعیتهای غیرخودی در روند تحقق فریضه" امر به معروف و نهی از منکر و دعوت و ارتداد بگرا حساستر و بر اهمیتت از یک جهت خسر است، چرا که "وسيله" اگر همسرشت "هدف" نباشد هیچ نتیجه قابل "توجه" نیست. در مرحله اول "اشماع قول" و سپس "تبعیت با احسنه" شرط است. دومین مرحله میزان و سنجش قول با اصول مکتبی یعنی توحید و ایجاد گروگان آن، پیش روی رونده است. در صورت تضاد تفهیده" ما از عمل طرف مقابل، جدل به نکتورین شیوه، مثبت الی است. ملی سیر صعودی از جدل تا جاد صداد جبهه و راسته است به نحوه" محلات خصم و عکس العمل قضا ما در مورد وی، یعنی "یا اباالنبی" جاهد الکفار و المنافقین" چهار بگفتارست* و دراینباره "الذین جاهد و قتلنا لنهدینهم سلینا". از "جهاد افضل" به "جهاد کبر" میرویم که "ومن جاهد فانما یجاهد لنفسه" در آخرین مرحله" جهاد که راهی جز دفاع و جنگ مسلحانه نمی برد مکتب و سلاح در قبال سلاح نیست مایاد خواهیم داشت که این نبرد در راه صلح و علم و اسلام است، نه کینه توری قبایلی: لاسیوی القاعدون من المؤمنین فیأولی الضرر والمجاهدون فی سبیل الله بأموالهم و انفسهم.

تسلیان و اغفال از این روش و منطق انقلاب خطر با نهادن بدام انحراف خصو سازگرا بگانه" راستی و سمیت چه نمایان را بدینال خواهد داشت و فنانیم چه آنگاه که مقدس مآب شود و با آپ و رنگ رادیکالیستی بخود گیرد جز انحصار طللی و تفرقه در صفوف عد - استعماری خلق و حزبگرای انحرافی سرنوشتی نخواهد داشت. کل حزب بمالدهیم فرمون. اما "حزب الله" یا ایدولوژی اسلام نبوی و تشیع ملوی و امامت متین در سه بعد ایدولوژیک، سیاسی، نظامی در جهت حاکمیت با لذات و لذات مستغنیین گارگر و دهقان سایر افتخار زحمکنش تفری و بدی با حفظ مکتب، وحدت، عدالت ملیوار، باکی از توجه طلایه قاسطن و مارغین و ناکنین بدل راه نخواهد داد. لذا به دامن مبلهتاریم، عمل زدگی، اطاعت گورگروانه، تقلید از خود بگانه، تک سادستی و خودمداری نخواهیم افتاد و در راه "فناء فی الله و بقا" بالله" هر ناسزا و تهمت و افتزانی ما را به خدا مشتاق تر و متکی تر و متوکلتر خواهد نمود و شریعتی وار، مشیاریم که "جهل آیمخته به فرض، ما را معله" آما توری طلمه" استعمار و ارتجاع ناسزد و این جمله" من تون در کتاب "هنر جنگ" را مباد میساریم "آنگاه که دشمن بدون توافق قبلی آتشبس میدهد جهت توطئه و ترک، به وجوع قرآن

اسباب جینی است". بقول سعدی: "هرچه رود آید، دیر نیاید"، (که فریسن ندمد عشوه" خوین سحر). چه گوارا سکونید: "ناید برای دوستان ما تریالیسم تعبیر آور باشد اما این انقلابی از احساس عشق سرباب شده است". از چنین معنی به خدا و خانواده" زمینی اش خلق وی است که خود را دگر بنگین مولی علی به عبادت نه تجار (بانگیزه باداش)، نه بنده صفنان (ترس) بلکه به عبادت احرار (شکر) موظف میبینیم، همچون موجی که اقبال معمار تفکر دینی معاصر، تصویر میکند که آسودگی اش با مرگن مساوست.

سحر جامعه" قسط اسلامی فریب است و منطق شهیدان که هر یک برهان خداونداند، موتور انقلاب خویشان و بر صلابت خلق مسلمان ایران است، آنجا که "سایه و آبه و مایه" بر گردن امین سوار نخواهد بود، نه "انتظار" آن ایمان و معرفت و نور، که "بهدی الله لئله من ینشأ".

"اللهم انما نرعب الیک فی دونه" کرمه" تعزیرا لایسلام و اهله" و سلام بر آنکه "هدایت" را "تبعیت" کند، درود و بدور.

احسان شریعتی

* *

کاهش رشد صنعتی و شدت گرفتن تورم در

کشورهای مصرف کننده نفت

ترجمه از لوموند

* از فرهای تصمیم اوپک (سازمان کشورهای تولیدکننده نفت) در کنفرانس ژنو صبی بر افزایش بهای نفت به میزان ۹٪ (نه درصد)، برآورد آثار این تصمیم در کشورهای مصرف کننده آغاز گردید. آنچه مسلم است با افزایش قیمت نفت کف بودجه" قابل توجهی بر موازنه" تجاری کشورهای عضو سازمان مرکزی توسعه اروپا تحمیل خواهد کرد. از جمله، تقلیل رشد صنعتی به طور متوسط ۳٪ (سه درصد) و تقریباً ۱٪ (یک درصد) اثر غیرمستقیم روی جریانهای مالی و پولی کشورهای صنعتی از آثار این تقسیم است. در حال حاضر کشورهای بازار مشترک و ایالات متحده آمریکا هیچگونه تصمیمی برای مقابله با این آثار اتخاذ نکرده اند. باید دانست که ترقی بهای جدید نفت بیشترین تأثیر را بر اقتصاد کشورهای صنعتی خواهد گذاشت که اکثر آنها نتوانستند - یا نخواستند - از بحران سال ۱۹۷۳ تنگنهی گریز کنند.

اثر محتمل تحول فعلی، تشدید گری موازنه" پرداختهای کشورهای مصرف کننده نفت تسریع افزایش قیمت و نقصان فعالیت های اقتصادی در غرب خواهد شد. در کشورهای مختلف، تطعا" برخورد با این مسئله، بسته به میزان وابستگی به نفت و توانایی عکس العمل دولتها تغییر خواهد کرد. بافت سازمانی کشوری مثل آلمان فنرال دارای چنان قابلیت است که می تواند هزینه های حاصل از افزایش بهای نفت خرید را با صادرات اضافی صنعتی جبران کند. در صورتیکه سایر کشورها اغلب چنین امکانی را ندارند.

مجموعاً کشورهای عضو سازمان مرکزی توسعه" اروپا" بی پایست سالیانه ۱۵۰ میلیارد دلار - شکل واردات با ۴۳ کل تولید ناخالص ملی این کشورها - بابت خرید نفت، بهای پرداختند که افزایش بهای اخیر، هزینه" پرداختهای آنها را به میزان ۱۵ میلیارد دلار افزایش داده است. آنها کشورهای عضو اوپک، واردات خود را از کشورهای غربی به همین میزان افزایش خواهند داد؟ محاسبات کارشناسان رسمی برابر نصف مبلغ فوق را تأیید می کند، که این امر موجب ۷ تا ۸ میلیارد دلار گری موازنه" پرداختهای کشورهای عضو سازمان مرکزی توسعه" اروپا" می گردد. این گری در سال ۱۹۷۷ بالغ بر ۲۳ میلیارد دلار بود ولی در سال ۱۹۷۸ (سال نابل) کلا" از بن رفته بود. تصمیمی که در ماه دسامبر گذشته در کنفرانس اوپک در ابوظبی برای افزایش بهای نفت خام اتخاذ شد، گری موازنه" پرداخت حامل ۱۷ میلیارد دلار برای "کشورهای عضو سازمان مرکزی توسعه" اروپا" به ارضان آورد.

برآورد اثرات افزایش بهای نفت بر روی قیمت ها مسلم ولی محاسبه و پیش بینی آن مشکل است. خصوصاً که اختلاف کیفیت و رشد آهنگ تولید باعث تغییرات و تحولات وسیع تر از گذشته در بازار نفت جهان خواهد شد.

با هده" این شکلات، تخمیر رده شده که افزایش قیمت نفت حاکم به میزان ۱۰٪ آثار زیار بر او خواهد داشت.

- اثر مستقیم به میزان ۲/۵٪ (دو دهم درصد) روی نرخ سود سالانه
- اثر غیرمستقیم مربوط به رشد قیمت اشکال دیگر انرژی به میزان ۲/۵٪ (دو دهم درصد)
- اثر طایف توجه دیگر به میزان ۲/۲٪ (دو دهم درصد) ذخایرسل آنکه نفت عامل مهم تولید صنعتی است.
- که مجموع آنها ۶/۶٪ (شش دهم درصد) می باشد. در ضمن اگر به درخواستههای مربوط به افزایش دستمزد در کشورهای صنعتی - که این خود تأثیر غایی بر تصمیم کنفرانس ژنو خواهد گذاشت پاسخ ندهد داده شود، تخمیناً" (یک درصد) افزایش اضافی قیمت ها را موجب خواهد شد. از آنجا که بهای افزایش یافته" نفت، بی پایست در هر حال به کشورهای تولیدکننده پرداخت کرد و از طرفی کشورهای مصرف کننده" نفت تلاش خواهند کرد که این پرداخت را بدون رفتن زیر بار قرضهای جدید انجام دهند، طبیعتاً" رشد اقتصادی این کشورها کند خواهد شد. به همین دلیل است که پیش بینی میشود نرخ توسعه در "کشورهای عضو سازمان مرکزی توسعه" اروپا" کمتر از حدود ۵/۵٪ (نیم درصد) خواهد بود. این مقدار تا ۳/۳٪ (سه دهم درصد) از تخمیناتی که در پایان سال ۱۹۷۸ (سه ماهه قبل) زده می شد، کمتر است.

بزرگترین لطمه بر کشورهای جهان سوم

کشورهای صنعتی از تصمیم افزایش بهای نفت در کنفرانس ژنو نگران هستند، ولی نباید فراموش کرد که قیمت حقیقی نفت در پایان سال ۱۹۷۸، در مقایسه با قیمت فرآورده های صنعتی - که توسط "سازمان مرکزی توسعه" اروپا" صادر میشود - در اوایل سال ۱۹۷۸، از ۱۵ تا ۲۰ درصد کاهش یافته است.

بدیهی است که نتایج تصمیم کنفرانس ژنو برای کشورهای مختلف، متغیر می باشد. بزرگترین لطمات را در این میان، کشورهای در حال توسعه که خود تولید نفتی ندارند میخورند. مثلاً" برزیل که ۸۰٪ (هشتاد درصد) نفت مصرفی خود را مجبور است وارد کند، صورت پرداختی این کشور بابت خرید مواد نفتی می پایست از ۴/۴ میلیارد دلار به ۵/۷ میلیارد دلار برسد، یعنی افزایش معادل ۲۹/۵٪ (بیست و نه نیم درصد)

تأثیر ذخیره نفتی کشورهای فقیر جهان سوم، یکی از موضوعات اساسی کنفرانس آینده" اوپک خواهد بود. در کشورهای صنعتی مسئولین امور به تحفه نظره های متفاوتی رسیده اند. بر میزان پرداختی ژاپن در سال جاری بابت مواد نفتی ۲/۶ میلیارد دلار افزوده شده و افزایش قیمت ها به ۴/۴ (چهار دهم درصد) رسیده است. ایالات متحده آمریکا، افزایش قیمت نفت توسط کنفرانس ژنو را "بی موقع و غیرعادلانه" توصیف کرده است. افزایش قیمت نفت، تأثیری حدود ۴ میلیارد دلار بر موازنه" پرداختهای این کشور خواهد داشت و ۲/۲ (دو دهم درصد) بر تورم خواهد افزود. بالاخره در نه (۹) کشور اروپایی عضو بازار مشترک مسئله افزایش بهای نفت بدین ترتیب مورد بررسی قرار گرفته است که یک دلار افزایش در بهای هر شکه نفت، ۲/۶ میلیارد دلار میزان پرداختی این کشورها را سنگین تر خواهد کرد.

در این کشورها افزایش بهای جدید به صورت افزایش واردات به میزان تقریبی ۴ میلیارد دلار (تنها برای ایالتا، ۱/۲ میلیارد دلار) و یک گری بودجه ۳ میلیارد دلاری در موازنه" جاری اقتصادی نمایان شده است.

از بدایت قیمت در این کشورها تا ۳/۳٪ (سه دهم درصد) بوده در صورتیکه میزان رشد صنعتی ۵/۵٪ (نیم درصد) هم گذشته است.

تردید کشورهای عضو بازار مشترک

در مقابل اخطار اخیر کشورهای تولیدکننده" نفت، تصمیمات شورای وزیران ۹ کشور اروپایی علیه رگم کوششهای تبلیغاتی ماهرانه از طرف رئیس جمهور فرانسه، ضمیمه روشنی ندارد. به نظر می رسد که آنها با اعلام مجدد موضوعاتی که از قبل هم معلوم بودند، خود را راضی کرده اند بی آنکه روش عملی در راه وصول به نتایج مورد نظر ارائه کرده باشند.

حتی بدیع ترین نظرات نیز از نظر عملی ناقص بنظر می رسند. مدیاند که تا به حال هیچ نوع تلاش و ابتکار برای انجام عملیات همین

نابود باد امپریالیسم، صهیونیسم و ارتجاع

ارتش در....

آمریکایی و تسلط مستشاران امریکایی بر تمامی شئون ارتش بر طبق یک برنامه حساب شده ارتش را بکلی سیاست زدایی کردند و در شرایط خاصی جدا از مردم و واقعیات ملک و جهان نگاهداشتند. هدف برنامه‌های آموزشی و تبلیغاتی در داخل ارتش این بود که افراد و درجه‌داران و افسران از هر انگیزه و احساس و اندیشه انسانی، اسلامی و ملی محروم و خالی شوند. واقعیت‌های سیاسی - اجتماعی و اقتصادی کشور و جهان به گونه‌ای تفسیر می‌شد تا نتایج دلخواه در آنها عاید شود. حفظ تاج و تخت شاه عنوان حیاتی‌ترین عامل حفظ استقلال کشور و تمامیت ارضی ایران مدافع منافع و مصالح ملی قلمداد می‌شد. همانگونه که از اسامی برمی‌آید ارتش متعلق به شاه و ابزار دست او بود. همانطور که مملکت و مردم سرزمین و ملک خلق و رعیت و برده شاه بحساب می‌آمدند، شاه حاکم مطلق و چون پدیده‌های مقدس و مافوق و ضامن ادامه حیات و حفظ استقلال و کشور معرفی می‌شد و اطاعت کورکورانه از وی چون وظیفه‌ای مقدس و تخلف‌ناپذیر مورد تأکید دائمی قرار می‌گرفت. معیار پیشرفت و اخذ درجات بالا بندگی و اطاعت برده‌وار از شاه و امرای دست‌نشانده او، محروم بودن از خصلت‌های عالی انسانی نظیر شرافت، پاکي، ایمان، انسانیت و تقوی بود. دو دسته از افسران می‌توانستند از مرز سرهنگی پا فراتر گذارند: اول کسانی که در پستی و فسادکاری - صدمت با مذهب و بی‌اعتنایی به حقوق مردم، غرق بودن در دزدی و عیاشی و نداشتن شرافت انسانی و تقوی و دارا بودن سعیت و درندگی و درندگی و اطاعت غلام‌وار از شاه برجسته و ممتاز بودند کسانی که حتی ناموس برای آنها مفهومی نداشت و براحتی مهر ننگ و خیانت و حیانت نسبت به کشور و مردم تن می‌دادند و در زندگی هدفی جز اندوختن مال، لذت بردن، فسادکاری نمی‌شناختند. خلاصه چاکران و غلامان خانوادگی محروم از شرافت انسانی، ایمان مذهبی و هرزه و فاسد و گستاخ...

دوم، کسانی که بدلیل بی‌شعوری و حماقت، قادر به درک و فهم ارزشها و مفاهیم انسانی نبودند. اگرچه مانند دسته اول شخصا آدمهای فاسد، عیاش یا دزد و جانی نبودند حتی گاه دیده می‌شد البته نماز شب را هم ترک نمی‌کنند ولی فهم آنها از مفهوم واقعی دین و ایمان بسیار ابتدائی و مخدوش بود و شخصیت آنها به چندین جزء پاره منقسم می‌شد به عکس دسته اول فاقد هم‌آهنگی در همه ابعاد شخصیت بودند - البته چندگانگی و تضاد در رفتار و شخصیت آنها ظاهری و سطحی و رفتار آنها در عمق بر یک محور واحد بی‌شعوری و قشری‌گری متکی بود. همین امر سبب می‌شد مثلاً بین عبادتی که در خانه و خانقاه و مسجد می‌کردند و جنبانیتی که در دادگاه و اداره و زندان مرتکب می‌شدند تضادی نبینند.

تحت شرایط روانی - سیاسی که در ارتش بوجود آوردند، افراد و افسران پاک و شرافتمند مجبور به انزوا و احتفای رفتار و ارزشهای خود می‌شدند. علیرغم شایستگی ناچار بودند از فرماندهان ارشدی اطاعت کنند که در بی‌شعوری، بی‌سوادی و در پستی و بی‌شرافتی زیاندار و شهره عام بودند. فرمانها بی چون و چرا لازم الامتاع و سوال و اعتراض کمترین مجازاتش مظنون شدن و زیر نظر قرار گرفتن و محروم شدن از بسیاری مزایا و پیشرفته‌ها بود.

صحبت کردن درباره سیاست و مسائل مملکتی و بیان واقعیتها ممنوع و جرم محسوب می‌شد. جاسوسان و مأموران ضد اطلاعات همه‌جا پراکنده بودند. روح سوظن، بدبینی، و به ترس دامن زده می‌شد. رویه‌مرفته و بزرگ‌های ارتش ایران شامل موارد زیر بود:

۱- ارتش برپایه منافع استعمار انگلیس و بعد از کودتای انگلیسی ۱۲۹۹ و بدست رضاخان و بمنظور سرکوبی جنبشهای آزادیخواهانه، پاسداری از منافع استعمار و دفاع از قدرت مرکزی دست نشانده آنان تأسیس شد و بهمین جهت از آغاز ماهیت و هدف ضد مردمی و ضد ملی داشت.

۲- اطاعت کورکورانه به عنوان ضرورت حفظ انضباط در ارتش عنوان گردید و وفاداری به شخص شاه و سلطنت به عنوان وفاداری به استقلال و تمامیت و منافع کشور قلمداد شد و شاه و رژیم سلطنتی به گونه‌ای مطلق شد که کوبی هرگز نه شاه خطا می‌کند و نه سلطنت با مصالح کشور و ملت در تضاد می‌افتد. بهمین دلیل سوگند وفاداری به شخص شاه و سلطنت اطاعت و فرمانبرداری افراد را از وی تحت هر شرایطی و در جهت هر مقصود و هدفی بدنیال داشت - بهمین دلیل به افراد تعلیم می‌دادند که افراد نظامی نباید در اندیشه علل و موحیات دستوری باشند که از مافوق می‌رسد پایه ارتش بر اساس انضباط است و انضباط یعنی اطاعت محض و بی چون چرا از دستورات مافوق که در راس همه آنها شخص شاه قرار دارد - روی این استدلال آنقدر و پافشاری می‌شد که حتی افراد فراموش می‌کردند به حفظ قانون اساسی سوگند خورده‌اند و لذا احتمال دارد بین وفاداری به شخص شاه با

وفاداری نسبت به قانون اساسی تضاد پیش‌آید همه ارزشها در وجود شاه و اطاعت از وی خلاصه می‌شد.

به عبارت دیگر ارتش ابزار بی‌اراده‌ای در دست شاه و دولت دست نشانده وی و در خدمت منافع دربار و هیئت حاکمه و امیرالایسم است.

۳- معیار پیشرفت، اطاعت محض و وفاداری مطلق به شاه و عاری بودن از شرافتمندی و تقوی و محرکهای عالی انسانی و آگاهی و شعور سیاسی - اجتماعی و ایمان مذهبی.

۴- واگذاری پستهای فرماندهی به بر اساس صلاحیت و شایستگی و تقوی که اساس معیارهای فوق و وابستگی و نزدیکی به قدرت.

۵- سر نگاهداشتن امرای و فرماندهان بالا و باز گذاشتن دستهای آنان برای دزدی و جمع آوری پول و زمین و کسب موقعیت‌های اقتصادی و فراهم کردن همه وسایل عیش و عشرت و دزدی و فسادکاری - برای آن بود که از منافع مشترک خود و رژیم دفاع کنند و با هر تغییر که منافع آنها را خطر می‌اندازد، مخالفت نشان دهند و بدلیل آلوده بودن و داشتن پرونده‌های جرم و خیانت سر از اطاعت شاه نیچند و سرانجام تسلط خود را بر قشرهای پائین که معمولاً محروم از امکانات و مرایای افراد مافوق بودند، حفظ کنند.

۶- ترویج فرهنگ مصرفی بظاهر پوسیده تمدن سرمایه‌داران ارزیابی و مبارزه با ارزشهای اصیل فرهنگ اسلامی و بالاخره سیاست - زدایی منظور دور نگاهداشتن افراد از واقعیت‌های تلخ زندگی مردم و سرنوش و سیاست مملکت.

۷- وانمود کردن مقاصد و منافع استعماری امریکا در ایران و منطقه به عنوان مصالح عالی کشور و تبلیغ این امر که امریکا متحد طبیعی و واقعی ایران در برابر دشمنان ماست که در هر فرصت در اندیشه حمله به خاک ایران هستند. تبلیغات وسیع و دائمی درباره خطر و دشمنی اعراب نسبت به ایران و خطر کمونسم و خطر خرابکاری و شورش، برای آن بود که تبعیت از امریکا و خدمت به منافع آن ضروری تشخیص داده شود.

۸- با خرید اسلحه و تجهیزات نظامی از امریکا و متحدین آن، ارتش و به تبع آن کشور را در وابستگی کامل به امیرالایسم نگاهدارند. این وابستگی با ورود سیل آسای کارشناسان و مستشاران نظامی امریکا و تسلط آنها بر ارتش، دائماً قویتر شد. سلاحهای مدرن و پیچیده را که به ارتش فروختند. فقط بکمک مستشاران امریکایی قابل استفاده بود و بدون آنها آهن‌پاره‌ای بی مصرف بود. کلیه ابزار بدکی باید از کارخانجات اسلحه‌سازی امریکا خریداری شود. این وابستگی شدید فنی و نظامی، استعمارگران سبب می‌شد ارتش جز در جهت مصالح بیگانه قادر به عمل نباشد و اگر بخواهد بسود مردم عمل کند و یا در جنگی به زیان منافع جهانی امیرالایسم امریکا شرکت نماید یا قطع ارسال لوازم بدکی یا از کار انداختن سلاحهای پیچیده و مدرن و فرا - خواندن مستشاران خود، ارتش را فلج کرده از عمل باز دارند. بارها در کنگره و سنای امریکا در برابر اعتراض بعضی نمایندگان نسبت به ارسال سلاحهای جدید و پیشرفته به ایران مقامات مسئول پاسخ می‌دادند که آن سلاحها را فقط مستشاران ما قادرند بکار برند و طرز استفاده از آنها را افسران ایرانی نمی‌دانند بنابراین خطری از این بابت متصور نیست.

این وابستگیها جایی برای استقلال عمل ارتش ایران باقی نگذاشته بود.

ادامه دارد

مصاحبه...

نزدیک به چهار سال من در تهران ماندم بعد رفتن به مشهد که برگردم آیت‌الله میلانی نگذاشته هیئت مدیره ارشاد هم که آمدند به مشهد هر چه بایشان اصرار کردند آقا قبول نکردند و گفتند که اگر دوتا شرعیتی بود یکی را به شما می‌دادیم چون یکی است این برای مشهد لازم است و بنده در مشهد ماندم و باز در همان دوره‌ها کانون را بسته بودند. ولی بصورت دوره که از این به بعد در خود منزل آیت‌الله میلانی با اصرار ایشان و عده‌ای از فضلاء طلاب و بازاریها باز بنده تفسیری در منزل آقا شروع کردم و در ایام محرم و ماه رمضان سخنرانی میکردیم و بقیه سال را تفسیر می‌گفتیم - که مدتی هم طول کشید تا حالا که خدمت شما هستم.

س - در دوران دولت ملی دکتر مصدق (کانون نشر حقایق اسلامی) فعالیت سیاسی هم داشت؟

ج - بزرگترین فعالیت سیاسی را در آن زمان کانون داشت ولی ما کاری کردیم که همه موهبات مذهبی آنجا جمع شدند و همه بنام موهبتین جمعیتی تشکیل داده بودیم و برای انتخابات هم فعالیت میکردیم. اتفاقاً باز همین دم کلفتها در انتخابات، مداخله کردند و

با اینکه من در شهر وکیل اول بودم بسبب آرائی که داده بودند، ولی چون دیدم اینها باز دهاتیها را سوار می‌کنند و می‌آوردند به پای صندوقهای رای، نامه‌ای به دکتر مصدق نوشتم و حالا شاید دیگران هم نوشتند که انتخابات مشهد متوقف ماند. ماند که ماند تا سقوط مصدق انتخاباتی در مشهد به عمل نیاید.

س - بعد از سقوط دولت ملی دکتر مصدق که فرمودید دستگیر شدید آیا شما با نهضت مقاومت ملی ارتباطی داشتید چون در اعلامیه‌ها و کتابهاییکه منتشر شده از شما نیز نام برده شده است؟

ج - بله اینجور است اول در جنبه ملی بودیم بعد که نهضت از جنبه جدا شد یعنی مذهبیهایی جنبه ملی که راس آقای مهندس بازرگان بود جدا شد ما هم به نهضت مقاومت ملی پیوستیم ولی خود شخص من بغير رسمیت که اسم می‌نویسند فعالیت داشتیم ولی رفقای ما اسم نوشته بودند و به عضو نهضت ملی بودند.

علم تجوید حجاب اسلام است

س: شما در سخنرانی‌هایتان تأکید زیادی روی قرآن داشتید و با شکل نویسی مکتب تفسیری قرآن را مطرح فرمودید می‌شود توضیح بفرمائید این عمل در رابطه با چه احساس نیازی بود؟

ج: بنده بعد از ۱۳۲۵ تمام جهاتی را که فکر میکردم از چه راه می‌شود نسل جوان را اصلاح کرد؟ در ضمن راههای مختلفی که من داشته و پیبومدم به این نتیجه رسیدم که یک جهت این نامنظمی‌ها و بی‌تقوایی جامعه ما، دور بودن ما است از قرآن، برای اینکه قرآن وسیله تبلیغ همین منابر شد با مجالسی که بصورت تفسیر تشکیل میشود. بدبختانه بیشتر این مجالس در آن زمان به قرائت قرآن بیشتر می‌پرداختند و به تجوید که اینها با زحمت تمام لجه عرب را تقلید کنند و به عقیده من یکی از حجابهای اسلام همین علم تجوید است برای اینکه سالهای سال دوره‌های زیاد تشکیل میشد و آن قاری عرب که در مشهد بود یا دیگران اینها یک عمر پنجاه صحت ساله را صرف میکردند که اینکه یک عده مرا تربیت کنند که اینها تجوید یاد بگیرند و در حقیقت تجوید یک حجابی شده بود بین مردم و حقایق قرآن. برای اینکه مردم دیگر توجهی به معانی قرآن نداشتند سعی میکردند که الفاظ قرآن را به روش اعراب و قواعد تجوید ادا بکنند. یا منبرها، در اول این آقای مبلغ یک آیه‌ای را می‌خواند بعد یک ساعت که صحبت میکند قرآن را تابع قرار میدهد برای مطالبش. اگر اهل حدیث و روایت است باز قرآن فرع است و آن احادیث که بسیار احادیث ضعیفی هم ممکن است باشد اصل، یا مثال عرفانسی و امثال اینها دارد. همچنین این قرآن تابع شده بود. بنده دیدم دور بودن ما از مبداء وحی و زمان وحی و در نتیجه دور بودن ما از حقایق قرآن باعث شده است برای اینکه آن صلاح و تقوایی که انتظار می‌رود از مسلمین ندارند. بنابراین من به قرآن برگشتم و از سال دوم، اوایل سال سوم شروع کردم به تفسیر گفتن. البته اول هفته‌ای یک شب سخنرانی بود بعد یک شب هم تفسیر اضافه کردیم که میشد دو شب، شب شنبه و جمعه را. یک شب سخنرانی بود یک شب هم تفسیر بود و تفسیر هم ما سعی میکردیم که آنچه از معانی و حقایق قرآن بابت گفته شود به مردم بگویم و اتفاقاً از این کار نتیجه هم گرفتیم برای اینکه هنوز هستند شاگردان دوره قرآن ما از آن زمان که چه در اداراتند چه در بازارند و چه در هر کار آزاد و غیر آزادی هستند نسبت به همکارانشان بسیار مردمانی صالحتر و بهتر هستند و این مسلم از برکت قرآن بوده.

س: باتوجه باین تاریخچه‌ای که شما از حرکت اسلامی بیان فرمودید و برای ما توضیح دادید که در دوران اختناق رضاخانی تبلیغ اسلامی نبود و بعد هم که عوامل قدرتهای بیگانه: حزب توده و یا فراماسیونها و ایادی انگلستان و بعدها امریکا کوشش میکردند هرگونه امکان را از حرکت اسلامی سلب کنند و حرکت اسلامی از نظر کمی و کیفی در سطح بسیار پایینی بود و امروز که حرکت اسلامی چنین گسترش عظیمی پیدا کرده و مردم ما بحمداله موفق شده‌اند اولین جمهوری اسلامی را در جهان بوجود بیاورند باتوجه باینکه به گفته امام راه بسیار طولانی‌ای را در پیش داریم و در اولین قدمهایش هستیم سولی خودش یک موفقیت بزرگی است.

دنباله در شماره آینده

هفته‌نامه امت
شماره: ۱
چهارشنبه ۲۹ فروردین ۵۸
 چاپ شرکت امت - سهامی عام
 زیر نظر: شورای نویسندگان
 تخت طاووس - شماره ۲۳۲ - تلفن ۸۳۹۶۶۷

درود بر امام خمینی رهبر انقلابی توده‌های مستضعف ما